Trænregimentet

Marts 2018

Hvad vil du lave som befalingsmand?

**Er der et liv i Hæren, når man er fyldt 30?
Og kan en soldat blive glad bag et skrivebord?
Vi spørger fire befalingsmænd
med hver deres speciale.**

FORSVARET

Bjærgningskursus hos 2. Logistikbataljon

Redaktion:
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdisen
Telefon 7283 6010

Redaktionsgruppe
Kaptajn S. Egebæk
Seniorsergent J.M. Jensen
Overkonstabel-1 N. Porsbøl

Kontakt
KOMSEK
Trænregimentet
Gl. Høvej 34
9400 Nørresundby
TRR-KTP-KOM@mil.dk

Trænregimentet er medarbejderblad for ansatte ved Trænregimentet og udgives elektronisk på FIIN og issuu.com.

Trænregimentet udkommer kvartalsvis i marts, juni, september og december.

Næste nummer udkommer juni 2018, sidste frist for aflevering af artikler er 1. juni 2018.

Artikler og fotos, hvor der ikke er anført forfatter eller fotograf, er produceret af redaktionsgruppen.

Holdninger og budskaber, der kommer til udtryk igennem artikler er ikke nødvendingvis udtryk for Trænregimentets eller Forsvarets holdning.

Indhold

04 Ude fra geleddet

06 Tæt på Trænseniorsergenten

10 Til Estland som et synligt bevis på NATOs sammenhold

12 Uden logistik er der ingen mission

14 Jeg kan lide at blive vejet

18 Det er i orden at fejle, så længe vi lærer af det

20 Ti måneder blev til et liv med kampvogne

24 Fire måneder, der flyver af sted

27 Nye sergenter - til hele Hæren

28 Velkommen hjem til Operation Inherent Resolve og Resolute Support Mission

29 Besøg af Chefen for Hærstaben og Viceforsvarschefen

30 Personelnyt

Ude fra geleddet...

Så er 2018 skudt i gang. Et år der helt sikkert vil bringe ændringer for logistikerens hverdag. Mens ændringerne skal implementeres og forankres, står resten af Hæren med en forventning om at få leveret de sædvanlige logistiske ydelser og militærpolititjeneste. På øvelsespladsen, i skydelejren, i garnisonen og i indsatsområderne. Den forventning kan Hæren roligt regne med, at Trænregimentet indfrier med samme høje serviceniveau som i 2017.

Grunden til, at vi som regiment leverer varen, findes ude i geleddet ved konstablerne, befalingsmændene og officererne. De er kontinuiteten i enhederne, der for de flestes vedkommende er flasket op med mantraet: Det eneste der er stabilt, er forandringen.

De sidste par år har budt på en teknologisk opgradering på materiellet samtidig med, at vi mentalt og fysisk har ændret taktik. Tankegangen fra de store velforsvarede stationære baser er skubbet ud til højre, til fordel for sløringscreme, sløringsnet og indretning af logistiske områder. Her har den ældste del af befalingsmændene taget et stort ansvar i at få genindlært gamle dyder, der nu skal kombineres med den nyeste teknologi og doktrin.

2018 var ikke mange dage gammel, før vi sagde god tur til de af vore kolleger, der drog til enhanced Forward Precense missionen i Estland. Opgaven er kærkommen, fordi den blandt andet træner os i deployering. En disciplin som Trænregimentet nærmest kan til hudløshed. Regimentet viste også denne gang, at vi kan vores håndværk, når der skal flyttes større styrker ad flere transportveje. Tingene klapper til tiden ude på jorden, fordi befalingsmændene er deres ansvar bevidst, og konsekvent fører og kontrollerer. Samtidig får vi endnu engang slået fast, at ingen operation har særlig lang levetid uden logistik og militærpoliti.

Få dage efter vi stod på kajen og vinkede med lommetørklædet til eFP styrken, indsatte vi 2. Forsyningsdeling som særlig hjælp til politiet i København, en opgave kendt som GEFION. Bidraget bevogter kritiske steder i hovedstaden, i tæt samarbejde med Politiet. Jeg havde fornøjelsen af at følge dele af uddannelsen på Ny Motorgård ved Høvelte, og kan kun sige: Godt gået drenge!

Der er ingen tvivl om vore soldater lader soldaterhåndværket gå hånd i hånd med *situational awareness*, på lige præcis den måde Politiet efterspørger.

Udfordringen bliver at holde motivationen og humøret højt, også i de kolde og lange vinternætter. Jeg er ikke i tvivl om, at befalingsmændene og konstablerne klarer opgaven forbilledligt.

Her på basen i Aalborg har vi netop afsluttet sergentuddannelsen for konstabler, i daglig tale kendt som GSU,AFK. Det var et stort hold, for Hæren er stadig ved at nedbringe efterslæbet fra de sidste års interesse fra konstablernes side for at videreuddanne sig til befalingsmænd.

Det er et privilegium at være instruktør for vore voksne kolleger, der vælger en taktisk mellemlederuddannelse. Det er her, vi for alvor kan præge fremtidens befalingsmænd. På trods af holdets størrelse har seniorsergent Lars Syndergaard og hans dedikerede oversergenter skabt et solidt produkt, der er klar til at tage ansvar på et højere niveau. Stort tillykke til instruktørerne og ikke mindst til de bestående nye sergenter, der er savnede hjemme i enheden.

Ved alle vores enheder arbejder befalingsmændene med at få omsat Hærchefsergentens 'Strategi for befalingsmænd', fra ord til virkelighed. Jeg vil her kort fremhæve vore kolleger ved 4 NSBTN i Vordingborg, der står sammen om at skabe sammenhængskraft ved hjælp af begreberne FAGLIGHED – ENGAGEMENT – LEDELSE

Det bliver rigtig interessant at følge udviklingen i alle bataljonerne og ved Militærpolitiet. Jeg kan se, at befalingsmandskorpset arbejder aktivt for at tage ejerskab og skabe synlige resultater, som stiller den enkelte sergent, oversergent eller seniorsergent som en bundsolid ressource for officererne og konstablerne, så enhederne kan kæmpe – og vinde!

Personligt ser jeg frem til regimentets årsdag i maj. Endnu engang vil vi markere vores tilknytning til Aalborg som garnisonsby, ved at marchere gennem midtbyen taktfast til musikken, med skinnende uniformer og medaljer. Aftenen vil helt sikkert igen byde på rigelige mængder fadøl, stegt gris og soldaterhistorier.

Det engagement og den ildhu I alle lægger i at få knyttet kammeratskaber samtidig med I udkæmper blodige kampe ved tovtrækning og 4 x 400 meter stafet under sportsdagen, gør mig stolt af at gøre tjeneste med jer.

Det er den slags de civile virksomheder sukker efter at kunne gøre bare en brøkdel af, og det skal vi være stolte af og passe godt på. Så det er mit håb, at I fortæller jeres familier og kammerater om hvilke oplevelser vi har sammen, og hvordan det er at gøre tjeneste som trænsoldat.

Jeg glæder mig til at møde dig i 2018, og høre om hvordan du sammen med mig, hjælper med at tackle udfordringerne.

Johnny Nielsen
trænseniorsergent

Sørg for det bliver voldsomt

Tæt på Trænseniorsergenten

Hvorfor søgte du stillingen som myndighedsbefalingsmand?

-Jeg så det som en rigtig god udfordring.

Jeg syntes, der manglede en ledende befalingsmand, der har noget arv med sig fra geleddet og fra forskellige dele af regimentet. Vi er jo et specialiseringsregiment, og der findes ikke en prototype på en befalingsmand, fordi vi har så forskellige opgaver.

Der var brug for en voksen befalingsmand, der kendte forretningen generelt og kunne tale ind i ledelsen ude fra geleddet, og på en ordentlig måde kan give dem den ufiltrerede sandhed.

Hvorfor var det lige dig, der skulle være regimentets myndighedsbefalingsmand?

-Jeg har ikke rørt ved MP-tjenesten, men jeg har rørt ved alle andre specialer, og så syntes jeg, at jeg har den rigtige alder. De opgaver jeg har fået er blevet tungere og tungere, og endt med, at jeg var daglig leder for 9 andre befalingsmænd og leder af køreuddannelsen i Danmark.

Hvordan var det, at skulle starte i en nyoprettet stilling som myndighedsbefalingsmand?

-Det var vildt spændende, og så en lille smule skræmmende. Jeg kom så at sige ind på et tomt kontor, og skulle selv finde ud af, hvor billederne skulle hænge. Og jeg har fået meget frie rammer til, hvordan jeg vil gøre tingene.

Fortsættes →

Hvad kan du egentlig gøre som myndighedsbefalingsmand?

-Jeg skal ud og arbejde med befalingsmændene og ledelsen i kompagnierne. Jeg skal ud og være synlig, hvor arbejdet sker, og hvor det betyder noget. Det er lidt unikt, at jeg kan lægge et tryk ned i geleddet uden om adskillige kommandoled. Jeg kan gå ned i det enkelte kompagni og fortælle befalingsmændene, hvordan de skal fokusere på f.eks. vedligeholdelsestjenesten og udføre kontrol.

Det budskab, jeg kommer med, er direkte fra regimentschefen, og det kan jeg fremføre i dialog med befalingsmændene derude.

Hvad kan soldaten bruge dig til?

-Jeg har selv stået med ansvar for materiel og køretøjer, og ved hvad det indebærer. De skal vide, at når de fortæller mig, at der er et problem, så bliver det taget alvorligt.

Det kan sagtens være, at det er et problem vi ikke kan gøre noget ved. Men så kan jeg fortælle ham hvorfor - nede på Børsmose Skole, eller hvor han har problemet.

Han skal vide, at når han har snakket med mig, så har vi givet håndslag på, at det her bliver der gjort noget ved.

Jeg kan måske ikke hjælpe ham med det samme, men jeg kan tage problemet med videre og sammen med bataljonsbefalingsmanden være med til at løse problemer på lavest muligt niveau.

Når jeg sidder med til chefmøde ved regimentet, kan jeg være med til at fortælle, hvordan temperaturen er i kompagnierne.

Nu har Trænregimentet haft en myndighedsbefalingsmand i lidt over et år, er du kommet på plads i stillingen?

-Ikke helt. Der er nogen gange, hvor jeg sidder om eftermiddagen og tænker, at der var noget jeg ikke skulle have blandet mig i. At jeg skulle have ladet befalingsmændene, hvor det foregik, klare tingene

selv. Der plejer jeg så at være mand nok til at gå tilbage og spørge, om de ikke hellere vil klare den selv en anden gang.

I starten var der også nogen, der troede, at de havde fået en ekstra talsmand. Det er ikke tilfældet - jeg er ikke en ekstra talsmand eller arbejdsmiljøkoordinator.

Jeg er et ledelsesredskab for regimentschefen til at understøtte hans kommunikation og politik ned i befalingsmændenes og konstablernes rækker.

Det er mest envejs, men der kan løftes ting overfor mig, der tidligere har været sværere at løfte.

For eksempel har der været tvivl om, hvorfor vi laver særlig hjælp til politiet.

Der kunne jeg forklare soldaterne baggrunden fra chefniveauet og være med at skabe en forståelse for opgaven.

Hvad skal man gøre, for at udvikle sig som befalingsmand ved Trænregimentet?

-Først og fremmest skal man mærke efter hver morgen, om det stadigvæk er her man vil gå på arbejde. Hvis man vil det, skal man give alt det man har i sig på arbejdet.

Man skal blive klogere på sig selv og finde ud af, hvad er mine interesser og hvad er mine evner.

Man skal se på sine ældre kollegaer. Hvad har de lavet, og hvad kender de af muligheder. Vi har også en fin tjenestevejledning, der belyser mulighederne.

Det er vigtigt, at man tager samtalen med sig selv og sine ældre kollegaer, og finder ud af hvad man vil.

Og så skal man have samtalen med sin chef, og blive enige om, hvordan man gerne vil udvikle sig.

Men man skal også huske, at hvis man gerne vil være oversergent eller seniorsergent, så kommer man til at lave noget andet end som sergent. Så man skal tænke over, om det virkelig er det man vil, eller om man hellere vil finde en anden stilling.

Hvor er du henne om ti år?

-Om ti år er jeg i en anden stilling. Måske ved regimentet og måske ved en anden myndighed.

Men jeg syntes ikke, at jeg har privilegiet at kigge ti år frem.

Hvis jeg kigger ti år frem, kan jeg ikke være tilstede i nuet, hvor vi er ved at starte begrebet op med myndighedsbefalingsmanden.

Når der en gang er for mange ting, der bliver rutine og der ikke er flere udfordringer, kan jeg tænke over, hvad der skal til, for at jeg kan finde noget andet.

Johnny er 47 år og er far til fire børn.

Han har tidligere gjort tjeneste som bl.a. sanitetsbefalingsmand, forvaltningsbefalingsmand og faglærer. Før stillingen som myndighedsbefalingsmand var han leder af Uddannelsesgruppe Kørsel i 2. Logistikbataljon.

Når han ikke bruger fritiden med familien, er han glad for at læse historiske romaner og brygge øl.

Kommandostaven stammer fra de romerske legioner. Den var et synligt tegn på, at bæreren stod uden for den normale organisation, og var tillagt særlige beføjelser.

Til Estland som et synligt bevis på NATO's sammenhold

Familie og venner var tidligt oppe den 5. januar for at sige farvel til forkommandoen til Enhanced Forward Precense - NATO's tilstedeværelse i Baltikum og Polen.

Der var kaffe og rundstykker i cafeteriet på Flyvestation Aalborg, for de soldater, der skulle udsendes, og deres pårørende.

Chefen for Hærstaben, generalmajor H.C. Mathiesen, kiggede forbi, og ønskede god tur med ordene: - En soldats fornemste pligt må være, at være så klar til krig, at det ikke bliver nødvendigt at gå i krig.

Det danske bidrag består af ca. 200 soldater, der skal indgå i en britisk bataljon. Sammen skal de træne med den Estiske hær.

Omkring 50 af soldaterne kommer fra Trænregimentet, der skal levere logistik, som vedligehold, transport og sanitet, og Militærpolititjeneste. Bidraget skal vare hele 2018, og det første hold bliver afløst til august.

Formålet med bidraget er at vise tilstedeværelse i Baltikum og Polen, der er bange for en russisk intervention som i Ukraine og på Krim.

Uden logistik er der ingen mission

Samtidig med, at de fire propeller trak Hercules flyet ud på startbanen var 2. Logistikbataljon på arbejde i den anden ende af flyvestationen.

Her læssede de containerne til missionen på lastbiler, der kørte i pendulfart mellem flyvestationen og Aalborg Havn.

I alt blev 60 containere og 41 køretøjer kørt om bord på skibet "Ark Germania", der sejlede materiellet til Estland.

Forberedelse med to hatte på

Henrik fra 2. Logistikbataljon har under forberedelserne til udskibning siddet med to hatte på.

Han er dels logistikbefalingsmand, og har ansvaret for, at forsyninger og reservedele bliver skaffet og pakket og containerne transporteret til havnen.

Samtidig er han regimentets sikkerhedsrådgiver, hvor han rådgiver om transport af alle typer farligt gods, lige fra diesel og ammunition på et skib til lommelygtebatterier på et fly.

-Alt det materiel, der er farligt, skal placeres foran og foroven på skibet. Hvis det stod i bunden af skibet, ville det kunne skabe en farlig situation for skibet og besætningens sikkerhed, fortæller Henrik.

-Det har været mega fedt. Det er fedt at kunne se, om de tanker man har gjort sig, og de planer man har lagt virker i virkeligheden. Men det har da været en nervepirrende første uge i januar.

Samarbejde mellem Trænregimentet og JMTO

Mens soldater fra Trænregimentet planlægger mængden af reservedele og ammunition, har de været i tæt forbindelse med Joint Movement and Transport Organisation, til daglig kaldet JMTO, forberedt transporten med Ark Germania.

Fra tidligt om morgenen har Michael, der er sergent ved JMTO, været på havnen i Aalborg og lavet kørebaner til personbiler og lastbiler med kegler og markeringsstrimmel, så den tomme beton-

Soldaterne fra 2. Logistikbataljon i gang med at transportere forsyninger til Estland.

plads på havnen kan fungere som færgelejet på Sjællands Odde.

Imens flere og flere biler ruller ind på pladsen står JMTOs soldater i refleksveste og jakker, og bringer et øjeblik tankerne mere hen på "Kombardoer" end soldater.

Forskellen bliver dog tydelig, da en af soldaterne afslører en fortid som bjærgningsmand, og rutineret kører en bjærgningsvogn ombord på skibet.

Mens kranen løfter containere ombord og lastbilerne ruller op ad rampen, er Michael skibets kontaktperson, og skal sørge for, at alle køretøjer kommer hurtigst muligt ombord.

God erfaring

-Det har været en spændende opgave. Der er mange personer og enheder, der har haft interesser i opgaven, så jeg har haft mange jern i ilden, fortæller Michael.

-Det er ikke så tit, at vi kan træne deployering, så det giver god erfaring for os, og så er det spændende som befalingsmand at stå for så meget af planlægningen.

Michael har blandt andet stået for koordination og aftaler med havnen i Aalborg. -Og så er det er lidt sjovt, når jeg kommer i min MTS uniform og sidder til møde i et lokale fyldt med folk i jakkesæt.

Michael foran Ark Germania.

-Jeg kan lide at blive vejet

Da Henrik startede i Hæren, var det ikke planen, at han skulle sidde på et kontor med tre computerskærme og være Trænregimentets sikkerhedsrådgiver for transport af farligt gods.

Henrik er 36 år og et hoved højere og en skulder bredere end den gennemsnitlige dansker. Han har været udsendt tre gange som sanitetsmand og én gang som sanitetsbefalingsmand, og man kan levende forestille sig, at hans fysiske robusthed har været god, når en såret soldat skulle bringes i sikkerhed.

Nu sidder han ikke længere i en pansret mandskabsvogn med bårer og behandlerudstyr, men på et kontor på ti kvadratmeter med tre computerskærme.

Fra lærer til føl

Henrik specialiserede sig i sanitetstjeneste og fik en stilling som som faglærer i 2. Sanitetskompagni, hvor han uddannede sygehjælpere og junior medics. Derfra søgte han en stilling som fører for en af 1. Forsyningskompagnis depotsektioner.

-Jeg ville gerne udfordre mig selv med noget andet, og jeg ville gerne lære noget mere om logistik, fortæller Henrik.

-Og det har været noget af en omvæltning. Fra at sidde som ekspert, var jeg en af de nye og skulle spørge alle til råds. Men det har været lærerigt, og jeg er kommet med friske øjne og har set ting på en ny måde og har udfordret nogle af de tankegange, der var i depotsektionen.

Sikkerhedsrådgiver for hele regimentet

Efter 2 år i depotsektionen søgte Henrik stillingen som logistikbefalingsmand i bataljonens stab.

Sammen med stillingen følger også rollen som sikkerhedsrådgiver for bataljonen, men da Trænregimentet mangler en fast sikkerhedsrådgiver, har Henrik indvilget i, at være sikkerhedsrådgiver for hele regimentet.

Nogen ville måske betænke sig ved, at skulle rådgive et logistikregiment om transport af farlig gods som 37 årig oversergent, med få års erfaring inden for området. -Jeg kan godt lide at

Fortsættes ⟶

-Hvis man får interessen for logistik, så synes jeg, man skal søge ind i en af Forsyningskompagniets depotsektioner, for det giver et kæmpe løft inden for logistisk viden og erfaring.

blive vejet. Det er så nemt at sætte sig tilbagelænet et godt sted og hygge sig, og lade tingene køre af sig selv, men jeg kan godt lide at blive vejet. Jeg syntes, det er mega spændende.

Et skift fra identiteten som operativ soldat

Henrik er gift og har to børn på fem og syv. Selvom familien var glad for at han nu har et job, der bliver passet mellem otte og fire, var det ikke helt let, at skifte identitet fra operativ soldat i den skarpe ende og underviser til specialist i logistik.

-Det er virkeligt anderledes, og det har taget et stykke tid før jeg kunne sige, at det her faktisk er rart nok.

-Det bedste ved det hele er, at jeg har set mange problemer i den skarpe ende som soldat. Man kan ikke forstå, at tingene ikke kommer og at det ikke bliver bedre. Der har jeg haft mange problemstillinger.

-Nu sidder jeg i en stilling, hvor soldaterne kommer og spørger mig efter tingene, og nu kender jeg problemerne og kan kæmpe sagerne for soldaterne.

Skrivebordet var ikke med i planen

Da Henrik startede som ung befalingsmand havde han ikke forestillet sig, at han skulle sidde og planlægge udskibninger af containere eller transport af farligt gods.

-Nej, det havde jeg ikke. Jeg havde tanker om, at jeg skulle videreudvikle mig som faglærer inden for sanitet og tage internationale kurser for at bidrage mere alsidigt inden for mit fag.

Men Henrik er måske lidt mere afklaret om fremtiden, end han var for tolv år siden.

–Om ti til tolv år kunne jeg godt se mig selv sidde i regimentsstaben i logistiksektionen.

Depotsektionerne løfter fagligheden

- Hvis man får interesse for logistik, så syntes jeg man skal søge ind i en af Forsyningskompagniets depotsektioner, for det giver et kæmpe løft inden for logistisk viden og erfaring.

-Derefter kan man kigge i retning af S4 cellerne i en bataljon, da det er der, man kan løfte sig mest, når man har fået den praktiske erfaring. Det er en mellemting mellem at være sagsbehandler og praktisk udførende, og det giver et kæmpe fagligt løft.

Det er i orden at fejle, så længe vi lærer af det.

Søren startede i Militærpolitiet i 1999. Efter uddannelsen på MP Skolen var han et år i Farum, og har bagefter været ude af landet ni gange som militærpolitisoldat, senest som stationsleder i Irak. Søren har både gjort tjeneste i MP detachementer og på Militærpolitistationen, inden han besluttede at dele ud af sine erfaringer som faglærer for kommende militærpolitisoldater.

Vi skal give dem den bedst mulige uddannelse

-Det er sjovt, at kunne se den motivation og virkelyst, som jeg selv havde som 19-20 årig, hos de unge mennesker.

De har forberedt sig i lang tid på uddannelsen, så det er vigtigt for mig, at vi også giver dem den bedst mulige uddannelse.

Tiden ved Militærpolitistationen gav mig en god ballast inden for politiarbejdet, som jeg er glad for nu som faglærer på MP Skolen.

-Der skal være plads til at lege

-Når vi er operative kan fejl i sidste ende koste menneskeliv, men når vi uddanner soldater, er det som at være på en legeplads, hvor vi kan rejse os igen, når vi fejler. Det er også vigtigt at fortælle eleverne: Det er i orden at fejle, så længe vi lærer af det.

Karriere i krise

-Da jeg blev udnævnt til seniorsergent som 33 årig havde jeg lidt af en krise. Var det slut nu? Skulle jeg nu bare skifte mellem de forskellige senior-stillinger inden for Militærpolitiet.

-Jeg overvejede at søge ud af Forsvaret, men hver gang jeg har siddet derhjemme og snakket med konen om at søge andre veje, har hun været god til at sige; at jeg ved, hvad jeg har, og jeg har altid været glad for det.

Søren under undervisning i militær og civil retsplejelov på militærpoliti uddannelsen.

Familien støtter hele vejen

Søren har en søn på fire år, og er ved at bygge hus sammen med sin kone.

-Hun har støttet mig hele vejen. De ved godt, at jeg nogle gange er væk i lang tid, men til gengæld giver arbejdet også muligheder for at være meget sammen med dem, når der ikke er travlt på arbejdet.

Nyt syn på befalingsmanden

-Da befalingsmandsstrategien kom, fik jeg et andet syn på tingene. Lige pludselig kom der nogle forventninger til mig som befalingsmand.

-For eksempel så man gerne, at jeg færdiggjorde akademiuddannelsen i forlængelse af videreuddannelsen til seniorsergent, så den færdiggjorde jeg sidste år.

-Det, at man har synliggjort befalingsmandens rolle i Hæren, skabte nogle andre ideer hos mig.

Jeg kan ikke garantere, at jeg ikke vil prøve kræfter med et civilt job på et tidspunkt, men jeg vil helt sikkert komme tilbage igen.

-Forsvaret giver mig noget, som jeg ikke helt kan sætte ord på.

Ti måneder blev til et liv med kampvogne

- Man manglede sergenter hos Hærens Materielkommando da jeg var værnepligtig, så man tog alle dem, der meldte sig frivilligt – og så tog man en masse ekstra, og dem var jeg en af.

Efter otte måneder på sergentskolen i Avedøre, kom Karsten til Holstebro midt i 1987 som sergent.

Planen var at gøre tjeneste ti måneder, og så skulle han tilbage til Bang & Olufsen, hvor han var udlært som maskinarbejder.

Men 30 år senere er han her stadig.

- Man bliver bidt af det. Det er både et arbejde og en livsstil.

Våbenmekaniker ved Jydske Dragonregiment

Karsten startede på 3. echelon i Jyske Dragonregiment, og var der et års tid. Så blev han instruktør i et panserinfanterikompagni og senere i Stabseskadronen.

Efter to år på udlån til Skive kom han tilbage til en kampvognseskadron ved Jyske Dragonregiment. Karsten var udsendt to gange med Charlie Squadron, og var i Panserbataljonen indtil 2011. Da 3. Vedligeholdelsesbataljon blev oprettet blev Karsten delingsfører for reparationsdelingen i ved Jydske Dragonregiment.

I mellemtiden var Karsten blevet gift og far, og havde købt et hus tæt på kasernen.

Alting fra pistoler til kampvogne

I dag er Karsten leder for 50 militære mekanikere, tre lærlinge og en civil medarbejder.

Ud over panserværkstedet, har reparationsdelingen et hjulværksted, elektronikværksted, våbenværksted og et dækcenter. Der bliver lavet eftersyn og repareret alt fra pistoler til kampvogne.

–Jeg betragter mig selv som en fabrikschef. Jeg tager mig af det overordnede og personelsager, og så har jeg befalingsmænd, der fungerer som afdelingsledere på de forskellige værksteder.

Opkvalificering fra den Kolde Krig

Da Karsten blev uddannet oversergent og seniorsergent, var det med udgangspunkt i den Kolde Krig og de krav, der var til en befalingsmand, der skulle føre en reparationsdeling i felten.

-Dengang handlede uddannelsen til oversergent om "den grå mur", som var et hav af reglementer og eftersynsbestemmelser, og så lærte man at køre ud som sektionsfører og indrette forsynings- og reparationsområder.

-Som den person jeg nu engang er, forsøger jeg at være den leder, jeg gerne selv vil have

Fortsættes ⟶

Ved reparationsdelingen hos Jyske Dragonregiment bliver der lavet alting fra pistoler til kampvogne

Dem, der skulle være kommandobefalingsmænd, fik et to ugers personaleadministration oven i uddannelsen til seniorsergent, men fordi Karsten var faglig blev det til DeMars kurser i vedligehold.

-Dengang gav det fint mening. Vi fik det, som vi skulle bruge for at bestride stillingen, med de opgaver vi havde i en sektion med 11 mand.

-Jeg forsøger, at se det bedste i folk

I dag er Karsten leder for 50 soldater, og der er kommet mange administrative opgaver til siden dengang. Karsten skal både lede og udvikle sine medarbejdere og fungerer samtidig som lokalt kommandokontor.

For at blive bedre rustet til opgaverne startede Karsten på ledelseskursus 1 og 2, men fordi det væltede ind med opgaver til værkstedet, han måtte stoppe igen.

-Der var ikke tiden til det, så det gik lidt i baggrunden igen.

-Så udgangspunktet for min ledelse er, at jeg er selvlært, og som den person jeg nu engang er, forsøger jeg at være den leder, jeg gerne selv vil have.

-Jeg forsøger, at se det bedste i folk og at man skal give mennesker en chance, uanset hvad man ellers har hørt om dem, og så må de ellers vise hvad de kan. Jeg tror på, at man når længere med gulerod end med pisk. Og det er gået godt nok indtil videre.

Seniorsergent i en majorstilling

Tidligere var det en majorstilling at være chef for regimentets værksted, men nu er alle reparationsdelingsførerne seniorsergenter.

-Jeg tror måske, at vi er lidt mere ude blandt folkene. Vi har gået og skruet i en underafdeling, og ved, hvad det handler om.

- Jeg syntes virkelig, at det er et job, man kan udvikle sig i. Vil jeg gerne have et kursus, så får jeg det. Andre gange er det

Til daglig er Karsten både leder og lokalt kommandokontor

bataljonen, der vælger, at vi skal efteruddannes.
For tiden har 3. Vedligeholdelsesbataljon prioriteret, at alle delingsførerne skulle have et stresshåndteringskursus og for tiden er de i gang med LEAN-konsulent uddannelsen, hvor anerkende ledelse er en del af pensum.

Jeg går smilende fra arbejde hver dag, og den dag, jeg ikke gøre det, må jeg finde noget andet at lave.

-Vi har en fleksibel arbejdsplads

-Vi har en fleksibel arbejdsplads, og det prøver vi også at forklare de unge mennesker, der søger ind. Vi er ikke nærheden af, at få den samme løn, som de gør i det civile. Til gengæld har vi en aftale om, at hvis man har behov for at holde fri med familien, så holder man fri, og så når vi det i morgen i stedet for. Det syntes jeg tæller mere end de sidste kroner i lønningsposen.

Den største udfordring er tiden

-Den største udfordring er at have tid nok til alle de opgaver, der kommer til reparationsdelingen.

Til at starte med manglede vi 19 mekanikere ud af 50, så nogle skulle arbejde for to eller tre.

Men nu er vi næsten kommet op på det antal medarbejdere, vi skal være, og det hjælper på det.

-Det vigtigste er, at vi ikke kører vores folk ned.

Udfordringerne gælder også Karstens egen tid på kontoret, - Alle siger, at jeg har en meget forstående kone, fordi jeg bor mere herude end derhjemme.

-Jeg står altid op klokken seks, og jeg må ikke vække konen i weekenden. Så kan jeg gå ud på kontoret, hvor der er dejlig fredeligt og roligt.

Så har jeg et par timer til at få lavet de ting, jeg mangler, uden at blive forstyrret.

-Så har jeg rundstykker med hjem til hende klokken ni - det er nok derfor hun er så forstående.

Fire måneder, der flyver af sted

**Da de værnepligtige blev budt velkommen af Aalborg Kommune i Nordkraft, havde de været værnepligtige i lidt over en måned.
Men selv om de kun har været her en måned, har de gennemgået en kæmpe udvikling.**

De værnepligtige på første mødedag den. 1. februar

Parade igennem Aalborg i marts.

Fortsættes ⟶

To begivenheder ryster sammen
Der er to begivenheder i starten af værnepligten, der ryster de værnepligtige sammen, og er med til at give dem troen på sig selv og hinanden.
Den ene er paraden gennem byen, hvor Prinsens Musikkorps gik forrest ind til Nordkraft, og de blev budt velkommen af det officielle Aalborg.

Teambuilding i mudder
Den anden er når de skal gennemføre "Trænbanen", der er en rute rundt i terrænnet med både mudder og vand, som de værnepligtige skal igennem hurtigst muligt. Her lærer de, hvor vigtigt det er, at kunne samarbejde under pres, og at ingen kæde er stærkere end det svageste led.

Uoverkommeligt alene
Kaptajn Schmidt, chef for 4. HBU Kompagni, er ikke i tvivl om effekten:
-At gennemføre Trænbanen er en glimrende måde at få rykket både psykiske og fysiske grænser.
-Den hårde bane kan virke som en uoverkommelig opgave, hvis man skulle klare den alene, men med sin deling som støtte, kommer alle igennem. At se de værnepligtiges kampgejst og stolte blik efter banen er fantastisk som chef.

Nye sergenter -til hele Hæren

Den 6. marts blev foreløbigt sidste hold af den afkortede befalingsmandsuddannelse udnævnt ved Trænregimentet.
Selvom uddannelsen fandt sted ved Trænregimentet, har der været elever fra næsten hele Hæren.

Den første del af uddannelsen foregår meget inde, med uddannelse i instruktørvirke. Men den sidste del af uddannelsen handler om føring i felten, så den er foregået i det omskiftelige vejr, som januar og februar har budt på.

Traditionen tro, har eleverne også været på "Sort Sol", som er øvelsen, hvor sergenteleverne skal vise overskud og samarbejdsevne, selvom de mangler søvn mad, og denne gang også varme.

En anden tradition er, at honorere bedste elev og bedste kammerat på holdet. Chefen for Trænregimentet overrakte præmien for bedste elev, og Centralforeningen for Stampersonel overrakte præmien til bedste kammerat.

Velkommen hjem til Operation Inherent Resolve og Resolute Support Mission

Danmark har i efteråret 2017 haft 255 soldater udsendt til de to missioner. Over 50 af de udsendte soldater kom fra Trænregimentet.

Den 1. Marts samledes begge hold i Slagelse, hvor de fik overrakt Forsvaret medalje for international tjeneste.

Efter overrækkelsen marcherede begge hold gennem Slagelse, hvor Gardehusarregimentets Hesteeskadron var med til at byde velkommen.

Øverst: Oberstløjtnant Jesper Momme fra 2. Logistikbataljon har været chef for det danske bidrag til Operation Inherent Resolve.

Nederst: Modtagere af Chefen for Hærstabens mønt under paraden.

Chefen for Hærstaben bliver vist rundt af Jacob fra Uddannelsesgruppe Kørsel.

Besøg af Chefen for Hærstaben og Viceforsvarschefen

I januar havde Trænregimentet besøg af Chefen for Hærstaben, generalmajor H.C. Mathiesen, og Viceforsvarschefen, generalløjtnant Max A.L.T. Nielsen.

Besøgene på tjenestestederne er både en måde at få et førstehåndsindtryk af de kapaciteter, der er ved de forskellige regimenter, men også et chance for, at høre om stemning og udfordringer direkte fra de soldater, de møder.

Efter at have holdt oplæg for de tjenestegørende ved regimentet kunne Chefen for Hærstaben fortælle:

-Jeg er blevet bekræftet i, at Hæren har travlt og samtidig skal vi forberede de kommende opgaver og et nyt forlig.

Viceforsvarschefen under besøg ved 3. Vedligeholdelsesbataljon.

Personelnyt

KP Lars Humle

CSG Ole Vindbæk

KP Lars Grøndahl Jensen

Udnævnelse til major:
Pr. 1. november 2017:
MJ Steen Sekkelund Andersen

Udnævnelse til kaptajn:
Pr. 1. december 2017:
KN Rune Holm Bundgaard

Pr. 27. januar 2018:
KN Amalie Alida Allan

Udnævnelse til seniorsergent:
Pr. 19. december 2017.
SSG Jens Christian Christensen
SSG James Dennis Atkinson
SSG Brian Ploug Hansen
SSG Kevin Dam Nielsen
SSG Peter Koch-Palmgren
SSG Nikolaj Søndergaard Huusom

Pr. 1. januar 2018:
SSG Dennis Frostholm Vangsø

Udnævnelse til oversergent:
Pr. 2. marts 2018:
OS Martin Blauenfeldt

Udnævnelse til sergent.
Pr. 12. december 2017:
SG Michael Hartmann Schøn

Pr. 19. januar 2018:
SG Oskar Kjul Feldstedt
SG Martin Thore Grønlund Thomsen
SG Laura Caroline Lyderik
SG Kasper Brogaard Kristensen
SG Nicolai Carlé

Pr. 19. februar 2018:
SG Tom Jensen

Pr. 6. marts 2018:
SG Jeppe Reinholdt Refsgaard
SG Kia Søberg Weitling
SG Esben Bo Lassen
SG Kristian Kokholm Appel
SG Jonas Klysner Christensen
SG Christoffer Vich Pedersen
SG Bjarke Aastrup Poulsen
SG Lena Grønhøj
SG Martin Kjærsgaard Langkjær
SG Anton Valentin Alken
SG Anders Holm Pedersen
SG Michlas Cliff Lund-Mouritzen

Udnævnelse til korporal:
Pr. 22. december 2018.
KP Tommy Sommer Hulgaard

Personelnyt

OKS-1 Tony W. Knudsen

KØRDOM Ulla Lyne Lund

KP Robert Thomsen
KP Brian Damsgaard Sørensen
KP Kenneth Bach Rasmussen
KP Niels Aage Lilleøre
KP Morten Alsted Houlberg

25 års jubilæum:
Pr. 1. januar 2018:
SSG Michael Lundgaard Holm

Pr. 4. januar 2018:
SSG Jannick Sommer Jakobsen

Pr. 15. januar 2018:
OKS-1 Jan Vinther Strauss

Pr. 1. februar 2018:
SG Søren Lützhøft Rasmussen
MSPS Heinz Tønder Thompson

Køredommer
Ulla Lyhne Lund

Pr. 16. marts 2018:
OKS-1 Flemming Rem Hendriksen

40 års jubilæum:
Pr. 1. januar 2018:
OKS-1 Kaj Thomsen

Pr. 1. februar 2018:
OKS-1 Jørgen Dich Franklev

Tjenestemands-ansættelse:
Pr. 1. december 2017:
OS Thomas Thulstrup

Pr. 1. januar 2018:
SSG John Møller Larsen
SG Kennett Capion Rasmussen
SSG Henrik Hyldgaard Nielsen
KP John Michael Schouw

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv:
Pr. 29. januar 2018:
MSPS Karsten Steen Klingberg

Pr. 2. februar 2018:
CSG Ole Vindbæk
OS Allan Filt
KP Lars Grøndahl Jensen
KP Lars Humle
OKS-1 Tony Wulff Knudsen
OKS-1 Kaj Thomsen
OKS-1 Jens Christian Andersen
OKS-1 Jan Kristensen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet.
Pr. 31. december 2017:
SSG Poul Erik Vejby Jensen
OKS-1 Morten Dueholm

Pr. 31. januar 2018:
SSG Claus Holmgaard
SSG Seen Breyen Ørum
OKS-1 John Nielsen
OKS-1 Jan Bjørn Pedersen

Pr. 1. februar 2018:
SSG Erik Kragh Wielsøe

Pr. 28. februar 2018:
OKS-1 Bjarne Dich Franklev
OKS-1 Jørgen Dich Franklev
SSG Per Michael Clausen
SSG Søren Gade

1. Forsyningskompagni på skydeperiode i Borris. Foto: T. Sort

Trænregimentet
Gl. Høvej 34
9400 Nørresundby
www.forsvaret.dk/TRR

facebook.com/traenregiment
instagram.com/traenregiment

FORSVARET *- Fordi noget er værd at kæmpe for*

Trænregimentet

Oktober 2018

Nu skal vi i gang!

Vi har taget en snak med fire chefer om deres vision for Trænregimentets enheder.

FORSVARET

Værnepligtige gør klar til Trænregimentets årsdagsparade ved Musikkens Hus

Redaktion:
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdisen
Telefon 7283 6010

Redaktionsgruppe
Kaptajn S. Egebæk
Seniorsergent J.M. Jensen
Overkonstabel-1 N. Porsbøl

Kontakt
KOMSEK
Trænregimentet
Gl. Høvej 34
9400 Nørresundby
TRR-KTP-KOM@mil.dk

Trænregimentet udgives elektronisk på FIIN og issuu.com.

Trænregimentet udkommer kvartalsvis.

Artikler og fotos, hvor der ikke er anført forfatter eller fotograf, er produceret af redaktionsgruppen.

Holdninger og budskaber, der kommer til udtryk igennem artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Trænregimentets eller Forsvarets holdning.

Indhold

04 Leder

05 1. Logistikbataljon

08 2. Logistikbataljon

10 4. Nationale Støttebataljon

12 Militærpolitiet

14 Joint Warrior 2018

20 Det starter med værnepligten

26 On the job training

30 Støtte i hele verden

Goddag til jer alle

En gang imellem har jeg lyst til at stille mig op på toppen af en SX'er og råbe, hvor stolt jeg er af at være chef for Trænregimentet.

Jeg har lige besøgt trænsoldaterne ved OP ENHANCED FORWARD PRESENCE i Estland, og jeg har sammen med Trænchefsergenten fulgt forberedelserne til EX TRIDENT JUNCTURE. Og en morgen passerede jeg en flok smilende værnepligtige trænsoldater. Hvad mere kan man ønske sig inden for kun en uges tid?

Men det kan jeg kun gøre fordi vores regiment består af dedikerede soldater, der hver dag leverer varen. Både under garnisonstjeneste og under tjenesten andre steder.

I dette nummer af vores regimentsblad kan I læse om de nye opgaver for 1. og 2. Logistikbataljon. Læg mærke til at begge chefer ønsker, at man som fastansat soldat skifter tjeneste imellem de to bataljoner. Vi skal have erfarne kræfter omkring vores værnepligtstyrke, og vi skal bruge taktisk erfaring i uddannelsen af vores konstabelelever.

Der står ikke noget om 3. Vedligeholdelsesbataljon i bladet. I alt for lang tid har soldaterne i bataljonen ventet på at få at vide, om de skal være en del af Trænregimentet, eller om de skal organiseres et andet sted. Vores forsvarschef har lovet mig en beslutning inden juleaften. Tak til bataljonen fordi I ufortrødent passer tjenesten på trods af usikkerheden.

Den fungerende chef for 4. Nationale Støttebataljon er glad for, at bataljonen slipper for store ændringer. Det er bataljonen vel undt. Jeg tror, de færreste af jer er vidende om, hvor mange opgaver i ind- og udland bataljonen løser. Det er sjældent der foregår en øvelse og aldrig en indsættelse uden at 4. Nationale Støttebataljon har en rolle. Det samme gælder Militærpolitiet, der heller ikke kommer til at mangle opgaver i fremtiden.

Værnepligten er en afgørende ting for vore hær. Den hjælper os til at holde forbindelsen til det civile samfund, og den giver os friske unge mennesker med mod på en tilværelse i uniform. Jeg skal hilse og sige, at der er forskel på den moderne værnepligt, og det jeg selv blev udsat for i en fjern fortid.

Jeg blev glad, da jeg læste, hvordan seniorsergent Tina ser på uddannelse. Hun har helt ret i, at der er lige så mange muligheder for at nå målet med uddannelsen, som der var før. Når vi gør noget nyt, så handler det om, at vi vil gøre mere for, at vi kan uddanne os på vores egen kaserne. Ved ikke at sende jer rundt i landet sparer vi penge og skaffer jer mere tid med familien. Fravær fra hjemmet er der rigeligt af i forvejen, når vi er på øvelse eller indsatte.

Jeg glæder mig til, at vi får skabt maksimal sammenhæng mellem værnepligten, konstabeluddannelsen og tjenesten i den stående styrke. Jeg glæder mig til at de taktiske førere i højere grad forestår uddannelsen af egen enhed. Og så glæder jeg mig til at komme i gang. Skulle Trænregimentet også her blive rollemodel for resten af Hæren, så er det fint med mig.

-Vi ses derude

Jess Møller Nielsen
oberst
Chef for Trænregimentet

Fra geleddet

”Efterse gevær! – Klar til kontrol” Disse ord har tusindvis af soldater hørt og efterlevet gennem årene. Det er ikke tilfældigt, når befalingsmanden fører kommando på skydebanen, ved vagtskifte og efter en god øvelse i terrænet. Kommandoen og den efterfølgende handling ligger dybt forankret i alle os i uniform.

Kritikere vil straks anfægte tidsforbruget ved at kontrollere. ”Stoler man ikke på hinanden i hæren?” er det første en civil typisk spørger mig om. Og dertil svarer jeg: ”Jo det kan du tro vi gør!”. Det som den civile ikke har blik for, er vores særlige metier som soldater, hvor vores overlevelse afhænger af, om min buddy er lige så meget klar til kamp som jeg selv er.

Den helt særlige tillid der er mellem soldater, skabes netop gennem kontrol af hinanden. Kontrol af grejet, kontrol af uddannelsen, kontrol af standardreaktioner. Kontrol og tillid gror af hinanden. Man skal være soldat for at forstå betydningen af, at jeg lægger mit liv i min buddys hænder og han gør det samme. Men vi har tillid til hinanden, fordi vi har kontrolleret hinanden – igen og igen og igen.

Den værnepligtige starter sit voksne liv hos os med et solidt fundament, hvor vi gennem daglige meningsfyldte rutiner imprægnerer ham med en grundlæggende ansvarsfølelse overfor det grej vi betror ham, så hans kolleger kan have tillid til ham i en skarp situation og omvendt.

Især hos dem der er gode nok til at fortsætte livet som professionel hos os. Dem der forlader os efter værnepligten står stærkere rustet til at indtræde på arbejdsmarkedet, for vi har fyldt dem op med ansvarsfølelse. Både overfor hans grej og hans buddy. Kontrol og tillid følges ad.

Hvis du siger ordene ”Har du lavet 1 til 4 eftersyn på din bil for nylig?” til en soldat der er gået civil, vil han straks smile fra øre til øre, og bedyre at det har han! Og

lige bagefter vil historierne flyde fra ham, om hvordan han vedligeholdte hans Garand gevær, hans webbing og hans Dodge Power Wagon flere dage i træk da han var soldat, og oversergenten hang som en ond ånd over soldaterne og kontrollerede i bund.

Situationen er ikke meget anderledes i dag. Det er noget bedre udrustning, et andet gevær og en større lastbil. Vores materielsituation gør dog, at vi skal give håndslag på, at vedligeholdelsestjenesten skal fastholdes. Både struktureret på øvelseslisten, og ved enhver ledig stund.

Befalingsmandens første pligt, er at være klar til næste opgave med sine soldater. Det kan kun ske ved han hele tiden har øje på materiellets stand, og iværksætter vedligeholdelse så snart det er muligt. Underafdelingens pligt er at lytte til befalingsmanden, og give ham de nødvendige rammer til at gøre det hans faglige stolthed byder ham at gøre.

Jeg har tillid til at trænets soldater passer godt på stumperne, og jeg kommer og kontrollerer jer!

Johnny Nielsen
Trænchefsergent
-Sørg for det bliver voldsomt!

1. Logistikbataljon
Logistik på kamppladsen

Hvad bliver opgaverne for den nye 1. Logistikbataljon?
Vi skal opstille og uddanne en logistikbataljon, der kan støtte 1. Brigade på kamppladsen.

Vi skal flytte logistik fra klasseværelset til noget praktisk og anvendeligt, samtidig med at vi stadig støtter beredskaber, missioner, særlig hjælp til politiet og lignende.

Hvordan vil det adskille sig fra tidligere?
Det bliver rigtig godt, fordi vi går fra logistikkompagnier, der er sammensat til lejligheden, til at have linjekompagnier, der uddanner, træner og bliver indsat som kompagni.

Derfor skal vi have uddannet kommandodelingerne i kompagnierne. Det er det sidste vi mangler for at kunne føre kompagnier på øvelser.

Vi kommer til at sidde ved 1. Brigade og planlægge øvelser sammen med de andre bataljoner.

Det skal gerne give færre ændringer i planlægningen og en bedre gensidig forpligtigelse til at træne med hinanden på bataljonsniveau.

De soldater, der tidligere sad med drift og administration skal forvente, at træne flere soldaterfærdigheder. Ambitionen er, at vi skal træne grundlæggende soldaterfærdigheder to ud af ugens fem dage.

Jeg forventer, at vi vil have rådighed over det samme materiel i længere tid, så vi bedre kan tage ejerskab for det.

Vi har ikke umiddelbart materiel nok, til at kunne understøtte hele brigaden på én gang med organisatorisk materiel, men vi vil i starten fokusere på at arbejde sammen med de forskellige enheder i brigaden på skift.

Vi kommer også til at have de samme førere i længere tid, men på forskellige typer opgaver.

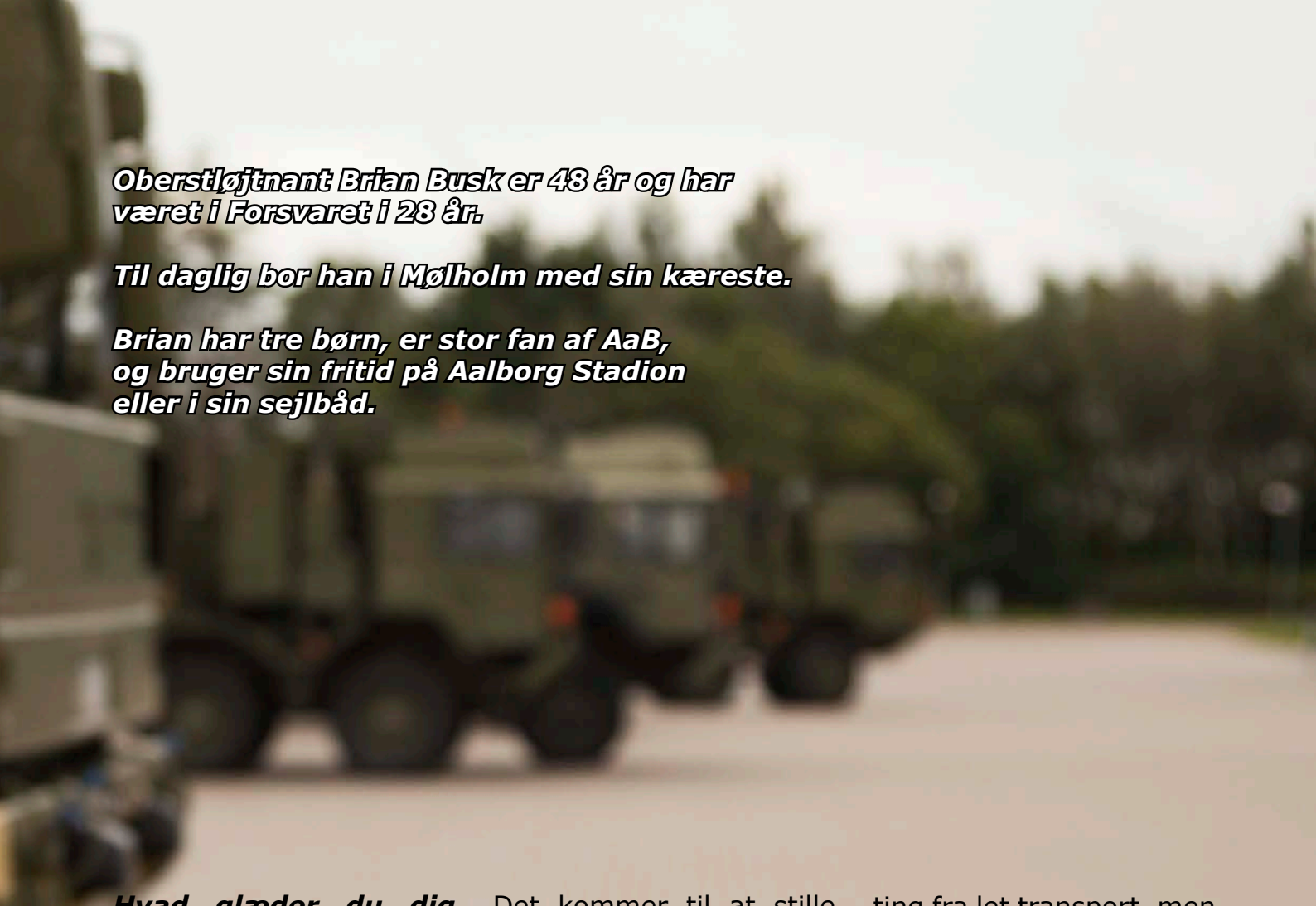

Oberstløjtnant Brian Busk er 48 år og har været i Forsvaret i 28 år.

Til daglig bor han i Mølholm med sin kæreste.

Brian har tre børn, er stor fan af AaB, og bruger sin fritid på Aalborg Stadion eller i sin sejlbåd.

Hvad glæder du dig mest til?
Det må være, at være chef for en operativ bataljon, der har alle de taktiske enheder, den skal bruge, og opgaven bliver, at lave føring.

Hvad bliver din største udfordring?
Det bliver at få balance mellem at have en operativ bataljon og de afgivelser vi får til enhanced Forward Precense og lignende. Og at skulle løfte fagansvaret for logistiktjenesten i vores S7 sektion.

Den kampgruppe vi skal understøtte kommer til at flytte sig så hurtigt, at vi skal arbejde på at blive bevægelige og blive endnu hurtigere til at genforsyne brigadens enheder. Det kommer til at stille krav til vores standarder og soldater.

Vi skal have dygtige soldater, der selvstændigt kan løse opgaver, så førerne har tid til at forberede næste træk.

Det kommer til at kræve så højt tempo og præcision, at vi skal være gode til at fastholde soldaterne. Ellers har de ikke faglighed og erfaring nok til at lave logistik på kampladsen.

Hvorfor skal man gøre tjeneste i den kommende 1. Logistikbataljon?
Vi kommer til at have alle delene af logistik, så man har muligheden for at fordybe sig og blive rigtig dygtig i et speciale.

Her kan man dyrke alting fra let transport, men på en meget kompleks og skiftende kampplads, til den svære transport, med store vogntog længere væk fra kamppladsen.

At man som sanitetsmand kan vælge at gå patrulje med kamptropperne eller specialisere sig og assistere lægen på en Role 2.

Der bliver mange muligheder for at udvikle sig som specialist og ekspert og være med til at præge udviklingen i logistiktropperne.

Men der skal også være befalingsmænd, der vil tage en tid i 2. Logistikbataljon med de værnepligtige. Der skal de bruge deres erfaring for at finde og udvikle de talenter, der skal bruges i 1. Logistikbataljon.

2. Logistikbataljon
-Man lærer bedre, når man blander humor ind i hverdagen

Oberstløjtnant Jesper Momme er 48 år, og har været i Forsvaret i 28 år.

Til daglig bor han i Vestbjerg med sin kone og to børn.

Fritiden bliver brugt på fitness, løb og skiløb eller i sommerhuset på Djursland.

Hvad bliver opgaverne for den nye 2. Logistikbataljon?

Vi skal fastholde, rekruttere og uddanne til stående styrke. Og så skal vi gennemføre uddannelsesvirksomhed i relation til enkelmandsudsendelse, FRONTEX, tjenestegrensmoduler for officerer og befalingsmænd.

Desuden vil vi fortsat have fokus på at være operative og her vil vi vægte samarbejdet med 2. Brigade og her indgå i øvelser og stabsarbejde i størst muligt omfang.

At man er i 2. Logistikbataljon medfører, at man fortsat skal have et operativt mindset.

Hvordan vil det adskille sig fra tidligere?

Den store forskel vil være, at vi samler uddannelsen af de værnepligtige med uddannelsen af konstabelelever på Hærens reaktionsstyrke uddannelse.

Ved at de går tæt op ad hinanden til daglig, vil de værnepligtige kunne se, hvad konstabeluddannelsen indebærer, og det yngste hold vil kunne spejle sig i det ældste hold.

Ved at samle uddannelserne i den samme bataljon kan vi lade nogle af befalingsmændene og officererne, der uddanner værnepligtige, fortsætte med uddannelsen af konstabeleleverne og lade dem følge med til stående styrke i 1 Logistikbataljon.

På den måde vil nogle befalingsmænd også få mulighed for at følge de kommende soldater helt til dørs, fra de starter som værnepligtige til de er professionelle soldater.

Vi vil arbejde tæt sammen med 1. Logistikbataljon for at skabe den bedst mulige sammenhæng mellem uddannelsen og tjenesten i stående styrke.

På samme måde ønsker vi, at erfarne førere fra 1. Logistikbataljon på sigt gør tjeneste i 2. Logistikbataljon, således at ud-

-Man skal glæde sig til at gå på arbejde, og hver dag tænke "det her bliver en super go' dag".

dannelsen af de værnepligtige og konstabler til stadighed har det rette fokus.

Hvad glæder du dig mest til?
Det bliver, at skabe sammenhængen mellem værnepligt og stående styrke.

Det er mange år siden, jeg har haft med værnpligtige at gøre, men jeg kan godt lide at se folk vokse sig erfarne.

At se dem fra første mødedag, hvor de ikke ved ret meget om Forsvaret, til vi sender dem hjem eller videreuddanner dem til konstabler.

Det bliver en super spændende opgave.

Og så skal det være sjovt. Det er vigtigt at have humoren med. Man lærer bedre, når man blander humor ind i hverdagen.

Man skal glæde sig til at gøre tjeneste, og hver dag tænke "det her bliver en super go' dag".

Hvad bliver din største udfordring?
Det bliver at skabe sammenhængen og forudsætningerne for at det kan lykkes.

Een ting er, at have en god ide. En anden ting er, at få planlægningen til at gå op med bemanding og fleksibiliteten.

Jeg er helt sikker på at det kan lykkes, og vi kommer til at arbejde hårdt på at fastholde personellet. Vores ressourcer rækker længere, hvis vi kan fastholde soldaterne.

Jeg er sikker på, at samarbejdet med kompagnierne i 1. Logistikbataljon vil fungere godt, og det generelt vil bidrage til motivation og fastholdelse.

Hvilke muligheder er der for at gøre tjeneste i 2. Logistikbataljon?
Vi er ikke 100% bemandet fra start. Men uanset om man er befalingsmand eller konstabel, så vil man komme ind i et team, der skal uddanne de bedst mulige værnepligtige og professionelle soldater.

Vi er gode til at arbejde sammen i Hæren generelt, og jeg lægger vægt på teamwork.

Vi kommer til at samarbejde med 2. Brigade om øvelser, så man vil fortsat kunne udvikle sig på øvelser i ind- og udland.

Man vil til daglig have mulighed for at se resultatet af sin indsats, og om man kan motivere folk. Om man kan undervise, fastholde og rekruttere.

Jeg vil lægge vægt på, at man skal skifte mellem 1. og 2. Logistikbataljon, så man holder sig opdateret. Jeg forventer, at personellet i 2. Logistikbataljon er dedikerede og ved, hvad det handler om, og er fokuserede på at uddanne soldater.

Jeg håber, at soldater, der har været i den kommende 2. Logistikbataljon vil tænke: *Jeg lærte meget, teamet var fantastisk, og så var det super sjovt.*

Tekst og foto: Kaptajn Niels Brandt, 4. Nationale Støttebataljon

4. Nationale Støttebataljon

Vi skal være vores egen ekspert!

Major Christian Nielsen har siddet ved roret i 4. Nationale Støttebataljon siden juli 2018, mens oberstløjtnant Peter Gutfeld er udsendt i mission.

- Overtagelsen af chefrollen begyndte egentlig allerede, da jeg blev ansat som stabschef i januar i år. Der fik Peter og jeg otte måneder til at gennemføre overdragelsen.
Det var givet godt ud, og jeg fik et godt indblik i bataljonen.

I det store og hele kører jeg efter Peters linje, men vi er jo også alle forskellige, hver med vores særheder.

Nu går vi ind i et nyt forlig, og der kommer jeg jo til at præge samarbejdet både internt i bataljonen og i relation til regimentet.

Hvordan adskiller den kommende 4. Nationale Støttebataljon sig fra den gamle?

-I det nye forlig er 4. Nationale Støttebataljon kun justeret ganske lidt. Der er kommet lidt flere medarbejdere på M100 niveauet. M200 og M300 er

Christian er 43 år, gift med Charlotte og har to piger 9 og 12 år.

Christian bor i Næstved med villa, vovse - og Mercedes.

Christians passion er gamle biler og motorcykler, som han plejer i sit værksted, hvor han kan nørde og finde ro i detaljen.

De lange vinteraftner bliver brugt til at dyrke historie og krigshistorie. Særligt begejstret er han for Rom i senantikken og de store krige i de seneste 200 år.

reduceret ganske lidt.

Som noget nyt skal bataljonen indoperere en garnisonsstøtteenhed med specialistfunktioner til støtte for bataljonen.

Den nye struktur sætter jo en anden spilleplade for os.

Jeg har besluttet, at det tjener bataljonen og regimentet bedst, at vi arbejder med en samlet stab i bataljonen.

Selv om vi ikke er væsentlig berørt på medarbejdersiden, er antallet af underafdelinger reduceret fra seks til fem.

Det har den konsekvens, at bataljonen skal være meget omhyggelig med at vurdere mængden af indkomne opgaver.

Vi skal være helt skarpe på at trække grænserne for, hvad vi kan og hvad vi ikke kan.

Det er meget vigtigt for mig at pointere, at bægeret er ved at være fyldt, med den naturlige konsekvens, at vi ind imellem må sige stop.

Hvad vil du prioritere i den kommende tid?

-Til daglig deltager bataljonen aldrig på øvelser, hvor de nationale støtteelementer kan øve sig 100%. De leverer altid reallogistik.

Men vi skal også lave vores egen føringsuddannelse.

Bataljonen skal være sin egen ekspert, og vi er indbegrebet af operativ logistik. Det er os, der kan det, og vi er en ganske særlig familie, som jeg er rigtig stolt af at være en del af.

En gang om året peaker vi føringsmæssigt, og det gør vi på vores øvelse Logistics Enabler, der i sin tid blev skabt på baggrund af erfaringerne fra IFOR i det tidligere Jugoslavien.

Der var det danske NSE en del af Nordic Support Group og var placeret i Pecs i Ungarn.

Øvelsen har tidligere fundet sted i Szczecin i Polen og i Rostock i Tyskland. I de sidste to år har den fundet sted i Klaipeda i Litauen.

I øjeblikket er det et naturligt sted, da vi samtidig kan øve samarbejdet med NATO Forces Integration Unit.

Øvelse Logistics Enabler er den helt naturlige øvelse for 4 NSBTN. Fælles for alle øvelserne er, at de finder sted i havnebyer med en lufthavn, et solidt jernbanesystem og et udbygget vejnet. Deltagerne skal indrette et NSE med en containers nøjagtighed.

Hvor og hvordan skal depotet placeres og indrettes? Hvor skal ind- og udpakningen placeres? Hvor skal der være gæsteparkering og transportsektion?

Det er en øvelse, hvor vi træner i kernen af vores fag. Det er selve bataljonens DNA.

Hvilke muligheder er der for at gøre tjeneste i 4. Nationale Støttebataljon?

-Vi er altid på udkig efter de helt rigtige medarbejdere. Hvis man vil arbejde ved bataljonen er det naturligvis en forventning, at man har en forkærlighed for den operative logistik, men man skal også besidde nogle personlige karakteristika.

En ny medarbejder skal være fleksibel, man skal have en medinddragende stil og man skal acceptere at turde give slip. Man skal være helt opmærksom på, at det ikke er en kampenhed.

Hos os forventes det, at man er selvstændig, proaktiv og besidder det, vi kalder logistisk forudseenhed og kunne tænke fremad, typisk på vegne af de enheder vi støtter.

Når man bidrager med det, bliver man til gengæld også en del af vores familie, et "band of logisticians".

Militærpolitiet

-Selv om vi er en lille organisation, er der masser af muligheder

Hvad skal Militærpolitiet lave i det nye forlig?
Vi skal stadig levere MP-støtte bredt til Forsvaret.

Derudover skal vi også gennemføre personbeskyttelse i højrisikoområder.

Hvad bliver anderledes i forhold til før?
Vi går fra at have detachementer til at have kompagnier. Otte små bliver til to store enheder.

Det betyder, at vi kan koncentrere os mere om opgaverne, uden at skulle koordinere mellem enhederne.

Vi får ét kompagni til at støtte 1. Brigade, og ét til at lave støtte til Søværnet, Flyvevåbnet og livvagtstjeneste, og en MP-skole.

Hvad glæder du dig mest til?
Det bliver når Militærpolitiet kommer på plads i den nye struktur og kommer i gang med nye opgaver.

Jeg tror, at man vil se en masse militærpolitisoldater gå rundt og smile, for vi er kommet godt ud af forliget, og vi er klar til at løse en masse spændende opgaver.

Hvad bliver den største udfordring for Militærpolitiet?
Det bliver, at holde til flere opgaver og få uddannet nye soldater.

Der er afgået en del erfarne mellemleder til civiluddannelse, så vi skal kunne friske strukturen.

Jeg glæder mig til at se, hvordan både videreuddannelse af befalingsmænd og det nye uddannelseskoncept kommer til at fungere. Jeg håber ikke, at der bliver gået på kompromis med særligt føreruddannelsen af vores befalingsmænd.

Rent praktisk skal vi ved Militærpolitiet til at tage på øvelse med et helt kompagni.

Det bliver et stort arbejde med at få en kommandodeling til at virke og flytte fokus fra at støtte en bataljon til at støtte en brigade.

Hvorfor skal man gøre tjeneste ved Militæpolitiet?

Vi har mange erfarne konstabler lige nu. Dem har vi har brug for at få i gang med den afkortede sergentuddannelse.

Er man til den grønne tjeneste, så skal vi bruge folk med gode feltkundskaber i 1. Kompagni, hvor de fleste nye MP'ere vil starte.

Har man fået noget erfaring fra 1. Kompagni, og gerne vil prøve noget andet, så er der mulighed for at løse militærpolitiopgaver til søs og træne bording med Frømandskorpset i 2. Kompagni.

Det er også i 2. Kompagni, at man kan arbejde med Flyvevåbnet, som livvagt eller på MP-stationen.

Jeg syntes, at vi selv med en lille struktur på 300 mand, kan tilbyde en masse afvekslende og udfordrende tjeneste.

Har man i en periode brug for at have mere faste og forudsigelige arbejdstider, så kan man søge til MP-skolen og være med til at uddanne ens kommende kolleger.

Det skaber en fantastisk ro, at det er de ældre og erfarne Militærpolitisoldater, der uddanner de nye.

Oberstløjtnant Thorsten Lyhne er 51 år og har været i Forsvaret i 31 år.

Til daglig er han gift og far til tre piger.

Fritiden bliver brugt med familien og i haven.

På sengebordet ligger der bøger om historiske emner.

Til november flytter Thorsten og familien til Belgien, hvor han intræder i en ny stilling ved Danmarks Repræsentation ved NATO.

Joint Warrior
2018

Dieselregnskabet afstemmes

Foto: T. Sort

Feltrationer og diesel med ud, og lidt affald med tilbage

Foto: T. Sort

På øvelsen blev der leveret støtte til både danske, engelske, lettiske og litauiske enheder.

Foto: T. Sort

Det starter med værnepligten

Rune var i foråret ved at afslutte sit første værnepligtshold som chef for 5. HBU Kompagni.

Vi har spurgt, hvad han gør for at få de unge mennesker til at søge en uddannelse i Forsvaret.
Og hvad det giver ham, at være chef for kommende befalingsmænd og konstabler i deres første fire måneder.

Bykampuddannelse ved Hærens Basisuddannelse

Hvorfor valgte du at søge stillingen som chef for 5. HBU Kompagni?

-Det var der faktisk kun én bagtanke med. Jeg havde været i stående styrke siden 2011 og ville prøve noget andet.

Stillingen blev ledig mens jeg var udsendt, og det var den stilling, der gav det næste skridt.

Jeg er blevet dejligt positivt overrasket over, hvad livet er i HBU og jeg er egentlig mega glad for det, fordi det er her jeg syntes nogle af mine kompetencer kom bedst i spil.

Men det var oprindeligt ikke det jeg ønskede, fordi jeg havde en forudindtaget holdning om, at det var en højskole. Men det er bragt til skamme nu.

Hvis det ikke er et 4 måneders højskoleophold, hvad er det så?

-Det er et forkursus til at komme videre i Forsvaret. Her finder vi ud af om de unge mennesker har den rigtige holdning, den rigtige disciplin og den rigtige motivation for at ville blive bedre.

Og om de naturligt har nogle af de kompetencer, de skal bruge som soldat.

Her sikrer vi, at de mennesker, vi sender videre på sergentskole, er naturlige ledere og har evnerne til at omsætte den viden de får til noget praktisk, og om de kan gå forrest til daglig og i felten.

Dem vi sender på konstabeluddannelse skal brænde for det og syntes det er fedt at være soldat. De skal være villige til at lære ting og have en fornuftig fysisk form.

Det er rigtig spændende at se, om man kan "spotte" de rigtige mennesker.

Om et par dage hjemsender de to kompagnier i 1. Logistikbataljon 263 værnepligtige.

Der plejer at blive sendt omkring ti elever på sergentskole og omkring 40 elever til konstabeluddannelsen.

Giver det mening, at have så mange værnepligtige sende så få til videre uddannelse i Forsvaret?

-De unge mennesker, der kommer herind har en helt klar plan for, hvad de vil med livet. Dem, der kommer herind vil ud og

Fortsættes ⟶

studere til september eller ud og rejse, men en håndfuld har planlagt, at de vil søge en uddannelse i Forsvaret.

Men allerede to måneder efter starten på værnepligten er der ansøgningsfrist til konstabel- og sergentuddannelsen.

Derfor har vi to måneder til at motivere folk til at ændre den plan de kommer med, og søge videre i Forsvaret.

Det er kun en lille procentdel villige til. Så hvis vi ikke har en stor talentmasse at rekruttere fra, så ville vi ikke kunne hverve det vi skal.

De værnepligtige på dette her hold var vildt dygtige, og vi tænkte "hold da kæft, det kører", men ingen ville videre i Forsvaret, alle havde planer.

Vi har brugt rigtig meget tid på at overbevise nogle af de kommende sergenter at de skal investere i deres egen fremtid ved at tage på sergentskole.

At de skal investere nogle år i Forsvaret, fordi det kommer dem til gode senere i livet.

Og det kræver rigtig meget arbejde.

Hvad gør I for at motivere dem til at søge uddannelse i Forsvaret?

-Det er mest gennem personlige samtaler. Delingførerne holder samtaler med dem, og nogle gange gør jeg.

Jeg har brugt meget tid i mine chef-timer på at forklare dem, at de kommer til at leve et liv, hvor teknologi og samfundet udvikler sig så hurtigt, at ingen ved, hvad de skal lave i morgen.

Men de skal vænne sig til at være omstillingsparate og hele tiden kunne lære nyt og *putte værktøj i lommen*.

Og det lærer man herinde.

Så de kan investere noget tid her og bruge Forsvaret som springbræt til noget andet.

Og det tror jeg er en af de ting, de har lyttet til.

Nogle vil så kun bruge to år på Forsvaret, men så får vi da en sergent, der kan være med til at uddanne et par hold værnepligtige og bagefter får vi en god ambassadør for Forsvaret, der kan tale om, hvad det er for nogle egenskaber man kan få herinde.

Og så er der nogen, der bliver hængende, som for eksempel mig selv.

Jeg troede aldrig, at jeg skulle være soldat, men lige pludselig havde jeg søgt officersskole, og nu sidder jeg her.

Fortsættes ⟶

Rune på sit kontor i 5. HBU Kompagni

Hvis en værnepligtig ikke vælger at fortsætte i Forsvaret, hvad får de så ud af det?

-Vi har lige haft den sidste chef-time, så jeg kan næsten bruge de værnepligtiges egne ord.

De lærer som unge mennesker, at dele vilkår med andre unge mennesker på en tolv-mands stue.

At gøre tingene, fordi man *skal*.

Nogle mente, at det ville styrke dem til en uddannelse, fordi de ville være mere disciplineret i forhold til lektier.

De har fået styrket deres emotionelle side, deres tålmodighed og tolerance og deres evne til at indgå kompromiser og samarbejde. Og det er vigtigt i et moderne samfund, at man kan arbejde sammen med andre.

Derudover har de fået nogle konkrete kompetencer som for eksempel førstehjælp.

De har over tid flyttet grænser, og er kommet ud på den anden side med overskud, og de små succesoplevelser avler flere.

Så nu ved de, at hvis de bare klemmer ballerne sammen, så kommer de ud på den anden side med succes.

Hvordan skal Forsvaret fremadrettet gøre sig interessant for potentielle værnepligtige?

Det vigtigste er nok, at vi holder os fra de dårlige historier om befalingsmænd, der misbruger deres magt og ikke behandler de unge mennesker med respekt.

De er jo principielt vores kommende kollegaer.

De kom med en forventning om, at de skulle råbes af, og hvis de gjorde noget forkert ville de blive skilt af i hoveddele. At det var kæft, trit og retning på den helt store klinge.

Men de er blevet overraskede over, at der har været så god dialog og forståelse, og at fokus har været på, at få alle løftet i stedet for trykket ned.

Derfor tænker jeg, at det er vigtigt, at vi fortæller, at en moderne værnepligt ikke handler om skideballer og sure befalingsmænd som værne-

pligten måske var i gamle dage.

Hvad ved vi om værnepligten i det kommende forlig?

-Vi ved, at hjælp til politiet, miljø og redning udgår. Til gengæld bliver der mere bevogtning og lidt mere øvelse.

Ellers vil der ikke være den store forandring.

Hvad giver dig glæde i arbejdet?

-Det er at arbejde så meget med motiverede unge mennesker, især sergenterne. De vil have tilbagemeldinger, vide hvordan det går og prøve nye ting. Og at man har værnepligtige, der gerne vil det her. At guide nogle unge mennesker i en retning, at arbejde med holdning og disciplin.

Vi taler meget om, hvad de selv byder ind med for at gøre det godt og sjovt at gøre tjeneste.

Om de selv byder ind med noget, eller om de bare kræver.

Hvad skal vi gøre bedre?

-Jeg syntes, vi skal være bedre til at fortælle, hvad der er af muligheder i Forsvaret inden de starter, så vi måske får nogle flere, der laver en plan om at være her i kortere eller længere tid.

Vi skal være bedre til at forklare, hvad et ungt menneske kan få ud af at blive sergent eller konstabel.

At de får kompetencer, som giver dem en ballast resten af livet, uanset hvad de vil lave.

Vi taler hele tiden om, at befalingsmændene skal højere op i kvalifikationsrammen, men der er utroligt lidt fokus på det.

Der er masser af reklamer for officersuddannelsen, men hvor er reklamerne for sergentskolen, der viser hvilke evner som menneske, du får med i livet?

Der er mange unge mennesker her, der kunne blive fremragende befalingsmænd, men som har låst sig fast på en anden plan inden de møder.

On The Job Training

Et af tiltagene i det kommende forsvarsforlig er et øget brug af On The Job Training.

For at blive klogere på det, har vi taget fat i Tina, der er seniorsergent og tjenestegørende i regimentets Uddannelses- og Kontrolsektion.

En del af hendes arbejde med forliget er, at få enderne til at mødes mellem regimentets behov for uddannelse og de nye tiltag som for eksempel On The Job Training.

Hvad er forskellen på On The Job Training i det nye forlig, og den måde vi uddanner på nu?

-Vi laver rigtig meget On The Job Training i dag, men omfanget af intern uddannelse vil blive øget i forhold til eksterne uddannelser.

Er det så slut med at komme på kurser andre steder i Forsvaret?

-Nej, det er det bestemt ikke.

Jeg tror, bare det bliver en anden måde at tænke kurser på.

Nu er modellen ikke endeligt vedtaget, men vi kommer stadig til at have både interne og eksterne kurser.

Hvilke type kurser skal være interne?

-Der, hvor et kursus er meget specifikt for en bestemt enhed, vil det give gode mening, at lave det internt, hvor enheden laver det for sig selv.

For eksempel vil et kursus som Junior Medic blive lavet af 1. Logistikbataljon i deres eget sanitetskompagni.

Så de operative enheder skal selv afholde kurser for sig selv.

Når enheden selv skal afholde kurser, hvordan sikrer vi så,

Fortsættes ⟶

On The Job Training er en kombination af 5 metoder:

1. Selvstudium, hvor soldaten igennem for eksempel E-læring-kurser styrker sine kompetencer.

2. Sidemandsoplæring, hvor en mindre erfaren soldat lærer af sine erfarne kolleger i det daglige arbejde.

3. Ekspertoplæring, hvor soldaten lærer af særligt uddannede og erfarne soldater i enheden.

4. Intern kursusvirksomhed, hvor en gruppe soldater undervises i kursusramme af særligt uddannede og erfarne instruktører fra enheden.

5. Ekstern kursusvirksomhed, hvor en enkelt eller flere soldater samles og undervises af særligt uddannede og erfarne instruktører.

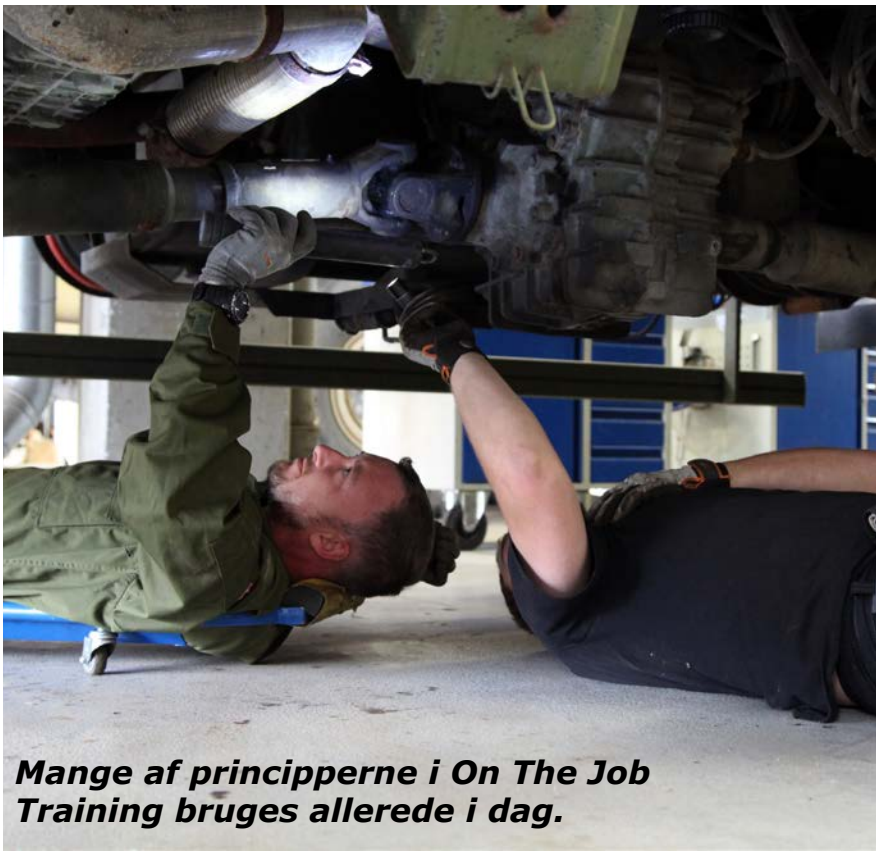

Mange af principperne i On The Job Training bruges allerede i dag.

at kvaliteten er i orden?

-Der vil være en række fælles krav og standarder, som kurserne skal leve op til. Der vil stadig være nogen ved regimentet, der laver inspektion og uddannelseskontrol.

Vi er et regiment med specialister og eksperter. Tidligere har en del af de eksperter været forankret i en kurssussektion. Hvem skal være vores nye eksperter og have en faglig overhøjde, hvis den operative enhed selv skal stå for undervisningen?

-Hvis man bliver udpeget som uddannelsesansvarlig i en enhed, er det op til både én selv og enheden, at kompetencer bliver fastholdt og udviklet.

Vi er ikke nået så langt i planlægningen endnu, men jeg mener, at hvis man decentraliserer uddannelser til enhederne, bør der stadig være en række faglæreruddannelser.

På den måde vil der i den enkelte enhed være en faglærer med ekspertviden i eksempelvis forsyningsklasser eller bjærgning.

De forskellige myndigheder vil have fagansvar, og en måde at fastholde erfaring og vidensdele kunne være på teamsites for et fag eller ERFA gruppe møder.

En del af fagansvaret er også, at vedligeholde en læringsplan for faget.

Ved sidemandsoplæring, bruger man de erfarne soldater til at lære de nye op.

Om lidt skal nogle af kurserne varetages af en person i den operative enhed.
Er du ikke urolig for, at kvaliteten af vores uddannelser falder?

-Der er klart en risiko for, at kvaliteten daler, men der er også mange fordele.

Hvis du er på et eksternt kursus, får du en viden, som du skal omsætte til noget brugbart i din hverdag.

Hvis du for eksempel lærer det ved sidemandsoplæring, så er det direkte brugbart i din hverdag.

Der er også en masse mennesker i enhederne, der er rigtig dygtige til deres arbejde og gode til at formidle det.

Ved sidemandsoplæring kan vi drage nytte af det.

Ved at flytte uddannelsen ud i enheden, kan uddannelsen også deles op i mindre dele, så man kan rutinere imellem de enkelte dele af kurset.

Hvad tror du bliver den største udfordring i forbindelse med On The Job Training?

-Jeg tror det vil blive overgangen fra det, vi har gjort indtil nu, og til det vi skal til at gøre.

Der vil nok blive en periode, hvor det vil blive lidt udfordrende at få det til at hænge sammen.

En større uddannelsesbyrde sammen med øgede decentrale opgaver vil også give udfordringer.

Hvad tror du bliver den største fordel i forbindelse med On The Job Training?

-Jeg tror, at det er, at man med sidemandsoplæring lærer tingene i sin hverdag og kan overføre den viden man får direkte til sin hverdag. At man ikke skal til at omsætte begreber fra et kursus til noget praktisk.

Så kan der måske være noget teori, man ikke lærer, men det må man så læse op, eller enheden kan lave et internt kursus.

Jeg tror, at vi skal tænke lidt ud af boksen, og finde ud af hvordan vi bedst kombinerer de fem metoder. Hvis ikke det virker på den ene måde, så må vi se om det virker på den anden måde.

Støtte i hele verden

Overalt i Danmark og resten af verden, gør soldater fra Trænregimentet tjeneste. Vi har spurgt dem, hvad de laver, og hvordan deres tid ved Trænregimentet har været med til at ruste dem til opgaven.

Til Trænregimentet

Fra Forsvarets Veterancenter

Jeg fik i 2017 stillingen som chef for Forsvarets Veterancenter. Jeg bruger især mine erfaringer med at uddanne og udsende medarbejdere til alle Hærens missioner ude i verden.
Jeg har stor erfaring med veteraner ud fra et operativt perspektiv, da Trænregimentet har taget en stor tørn med udsendelse af logistik personel.
Nu arbejder jeg med forebyggelse og håndtering af de soldater, der kommer hjem med ar på krop og sjæl.

M.v.h. Susanne

Til Trænregimentet

Fra United States Joint Chiefs of Staff Pentagon

Jeg er forbindelsesofficer til den øverste militære stab i USA. Jeg bruger særligt helhedssynet og den løsningsorienterede og kreative tilgang fra logistikken.
Jeg oplever, at folk med baggrund fra Trænet har mange forskellige kvalifikationer, der er værdsat bredt, både i Forsvaret og internationalt.
Jeg savner Trænfamilien. Det er på mange måder som at komme hjem, når jeg møder de forskellige mennesker, jeg har kendt og arbejdet sammen med i flere år.
Man må ikke tage billeder i Pentagon, så det blev en model i stedet for.

M.v.h. Kim

Til Trænregimentet

Fra Forsvarets Sundhedstjeneste Center for Sundheds- og Sanitetsuddannelser

Vi er lærere og kursusledere på sanitetsuddannelser og står for simulation.
Vi har arbejdet i mange år i kursussektionen i 1. Logistikbataljon. Det har givet en solid base for at undervise på de mange forskellige uddannelser i Forsvarets Sundhedstjeneste.
Vi savner især dagligdagen på kasernen, kollegaerne og det liv der er ved regimentet. Muligheden for at gå over til kollegaerne og få afklaret en problemstilling.
En mail på FIIN kan ikke erstatte en snak over en kop kaffe.

M.v.h. Lars og Kenneth

Militærpolitiet på kørekursus på Ring Djursland.

Trænregimentet
Gl. Høvej 34
9400 Nørresundby
www.forsvaret.dk/TRR

facebook.com/traenregiment
instagram.com/traenregiment

FORSVARET ***- Fordi noget er værd at kæmpe for***

Trænregimentet

December 2018

Trident Juncture 2018

Hvad fik vi ud af den største NATO øvelse siden den Kolde Krig?

FORSVARET

Værnepligtige på øvelse i ruinbyen i Rørdal.

Redaktion:
Ansvarshavende redaktør:
Major F. Amdisen
Telefon 7283 6010

Redaktionsgruppe
Kaptajn S. Egebæk
Seniorsergent J.M. Jensen
Overkonstabel-1 N. Porsbøl

Forsidefoto:
1. Forsyningskompagni

Kontakt
KOMSEK
Trænregimentet
Gl. Høvej 34
9400 Nørresundby
TRR-KTP-KOM@mil.dk

Trænregimentet udgives elektronisk på FIIN og issuu.com.

Trænregimentet udgives to til fire gange årligt.

Artikler og fotos, hvor der ikke er anført forfatter eller fotograf, er produceret af redaktionsgruppen.

Holdninger og budskaber, der kommer til udtryk igennem artikler, er ikke nødvendigvis udtryk for Trænregimentets eller Forsvarets holdning.

Indhold

04 Leder

06 Trident Juncture 2018

12 Estland og Irak

18 Historien om Korporal Bommerlund

22 Støtte i hele verden

Goddag til jer alle

Rigtigt mange trænsoldater har igennem tiden været udsendt i en international mission. Andre har været udstationeret, og dermed gjort tjeneste i udlandet i flere år ad gangen. Alle har på et eller andet tidspunkt været på en øvelse i udlandet – eller også kommer de det lige om lidt.

Fælles for den type opgaver er, at man er meget afhængig af de landsmænd, man har omkring sig, og af at man skal få dagligdagen til at fungere i et internationalt miljø.

Ikke alle verdens soldater er som os eller tænker som os. Som regel er det tæt på, men hver nation har sine særkender.

Jeg ser det, hver gang jeg besøger en mission eller en øvelse i udlandet. Senest ved OP ENHANCED FORWARD PRESENCE i Estland og EX TRIDENT JUNCTURE i Norge og lige om lidt, når jeg besøger OP RESOLUTE SUPPORT i Afghanistan.

Uanset hvor i udlandet jeg møder trænsoldater, så gør I det godt. Godt på den måde at forstå, at I evner at holde sammen og hjælpe hinanden, samtidig med at I viser overskud til også at hjælpe de udenlandske soldater, I arbejder sammen med.

Men når vi gør tjeneste i udlandet på den ene eller den anden måde, så får vi også noget med hjem. Vores selvforståelse bliver afprøvet.

Er vi nu så gode, som vi går hjemme i Danmark og fortæller hinanden?

Er vores grej bedre eller ringere end de andres?

Er vores måde at gøre tingene på den rigtige?

Alle de spørgsmål har vi mulighed for at stille os selv, og forsøge at give de bedste svar på. Udover at vi leverer varen, når vi er ude, så er evnen og viljen til at se sig selv i spejlet én af mine største forventninger til jer i den sammenhæng. Vi må aldrig forfalde til at være os selv nok.

Meget konkret så handler tjeneste i udlandet også om, at vi får afprøvet vores færdigheder og materiel i et andet terræn end det danske.

I Estland har vi skovene og sumpene at tage højde for. I Norge fjeldet og elvene, og i Afghanistan stenørkenen og de ikke altid lige gode veje – for at sige det mildt.

De forskellige terræntyper har hver deres udfordringer i forhold til indretning af områder, risiko for baghold og lignende.

Eksempelvis fik Logistikkompagniet og Militærpolitiet under EX TRIDENT JUNCTURE i særlig grad syn for sagen, når det drejer sig om at kunne vælge mellem meget få veje, hvor mulighederne for omkørsel var stærkt begrænsede. ”Skidt sted at ryge i et baghold”, som en af jer sagde til mig. God læring, som vi skal bringe videre med os fremover.

Alt dette stiller helt særlige krav til jer, og specielt til vores førere. Hvis ikke vores vedligeholdelsestjeneste er i orden, hvis ikke vi kan vores respektive funktioner til fingerspidserne, hvis ikke førerne har styr på føringsvirksomheden, og hvis ikke stregbefalingsmændene kontrollerer om vi er klar til kamp, så får vi ikke meget ud af at tage på øvelse i udlandet – og det bliver for farligt for os at blive indsat langt hjemmefra. Og ikke mindst – selvom det ikke er det vigtigste – så mister vi street credit overfor de udenlandske soldater, som helst fortsat skal vise os respekt fordi vi er professionelle.

-Vi ses derude

Jess Møller Nielsen
oberst
Chef for Trænregimentet

Fra geleddet

Værnepligtshold August 2018 fik en forrygende afslutning på deres tjeneste idet de fik mulighed for at være de første i historien, der deltog i Trænmarchen.

Lige så længe der har været soldater under kommando, har man marcheret, primært af to årsager - For at komme frem og engagere fjenden og for at opbygge korpsånden på vej frem mod fjenden, så man kæmpede bravt.

Vores soldater fik mulighed for at slutte sig til de 1000-vis af soldater, der før dem har stredet sig vej gennem alskens terræn og har holdt sammen gennem strabadserne, for det er det soldater gør.

Vi holder sammen, også når det gør ondt og ser sort ud. Alle kom hjem indenfor tidskravet og modtog fortjent TRÆNMARCH medaljen. Den må bæres på dagen for Trænmarchen og til de værnepligtiges hjemsendelses parade.

Jeg skylder ildsjælene bag marchen stor tak for at få tingene til at klappe, og det ser ud til, at vi gennemfører mindst én march i 2019. Hold øje med kalenderen.

I sidste nummer af Trænregimentet talte jeg om vigtigheden af vi står sammen om vedligeholdelsen af materiellet. Emnet er ikke blevet mindre vigtigt og her på finalen af 2018 kan jeg se vi ikke er i mål endnu.

Mekanikerne melder desværre om manglende kontrol og rengøring af både våben, materiel og køretøjer efter brug. Det skal vi gøre noget ved – lige med det samme!

Vi skylder hinanden at holde vores grej klart, for vi har kun det vi har, og kun i lige præcis tilstrækkelig mængde. Om få dage glider vi officielt over i ny struktur, og det er altafgørende for soldaterne, at grejet er brugbart.

Det skal ske gennem prioritering af tid, og konsekvent kontrol. Jeg tolererer ikke slinger i valsen her.

Nu rinder kalenderlyset snart ud for 2018.

Vi var indsat i mange aktiviteter. EFP, GEFION, beredskabs aktiviteter, RS, OIR, TRIDENT JUNCTURE, sportsstævner for blot at nævne et udpluk at tingene på regimentets AKOS.

Aktiviteterne giver os alle sammen erfaring og robusthed, som kommer til udtryk ved den entusiasme, jeg møder hos jer i geleddet. I beviser gang på gang, at solid uddannelse kombineret med sund fornuft er det bedste fundament, når logistikken går world-wide. 2018 har budt på rigtig mange aktiviteter, hvor vi har høstet dyrebare erfaringer.

Der er blevet slidt på alle hele vejen rundt i regimentet, men det skal nok komme godt igen.

For 10. gang var fanerne pakket ud og linet op til den traditionsrige 5. september fejring. Jeg vil sige mange tak til Olav Vibild for endnu engang at føre foreningsfanerne med benhård og situationsbestemt kommando.

Jeg er rigtig glad for den måde vi fejrer 5. september på. En tilpas blanding af militær præcision og kommando, og den "løsslupne" stemning blandt soldaterne, når vi i samlet flok smelter sammen med Aalborg by. Alle tilskuerne langs ruten og HURRA råbene er vist den bedste indikator på, at vi med rette kan være stolte, når vi fejrer flagdagen. Det er mit håb vi bliver dobbelt så mange i 2019.

Johnny Nielsen
Trænchefsergent
-Sørg for det bliver voldsomt!

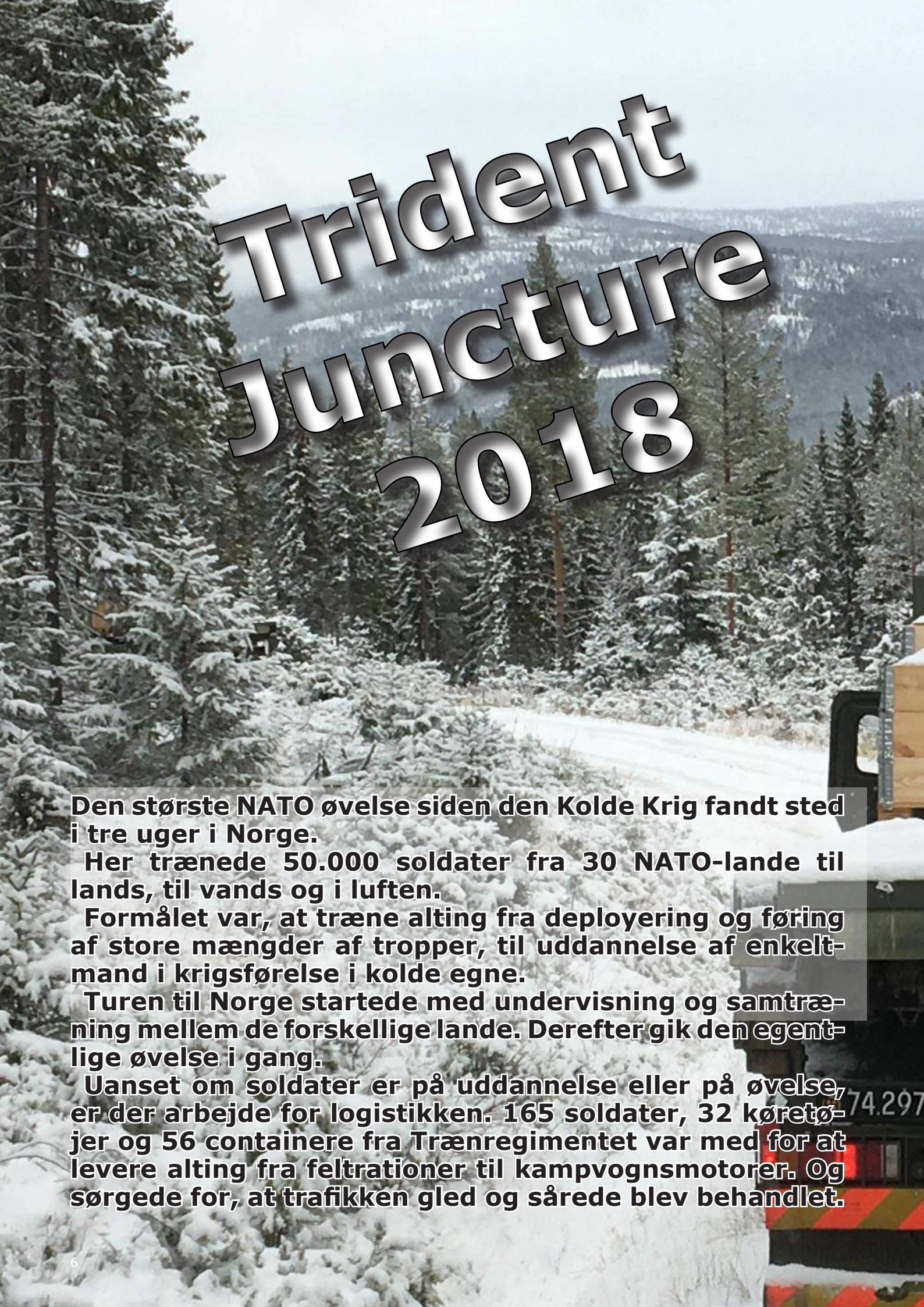

Trident Juncture 2018

Den største NATO øvelse siden den Kolde Krig fandt sted i tre uger i Norge.

Her trænede 50.000 soldater fra 30 NATO-lande til lands, til vands og i luften.

Formålet var, at træne alting fra deployering og føring af store mængder af tropper, til uddannelse af enkeltmand i krigsførelse i kolde egne.

Turen til Norge startede med undervisning og samtræning mellem de forskellige lande. Derefter gik den egentlige øvelse i gang.

Uanset om soldater er på uddannelse eller på øvelse, er der arbejde for logistikken. 165 soldater, 32 køretøjer og 56 containere fra Trænregimentet var med for at levere alting fra feltrationer til kampvognsmotorer. Og sørgede for, at trafikken gled og sårede blev behandlet.

Foto: 1.Forsyningskompagni

Forplejningssektionen boostede moralen i det kolde vejr. I lejren hjalp de briterne i deres store køkken, men fremskudt viste sektionen deres britiske kolleger, hvordan man kan lave mad i et feltkøkken med lyd- og lysdisciplin.

Hvad har du fået ud af Trident Juncture?

Foto: 1 LOGKMP

Henrik, chef for 1. Logistikkompagni

Der har været en del udfordringer på øvelsen, men én af de store udfordringer for Logistikkompagniet var, at de enheder vi støttede, forventede, at vi kunne levere logistik næsten inden vi var landet.

Det betød at dele af forsyning-, sanitet- og reparationsdelingen var spændt for fra dag et.

Det har bl.a. udfordret depotet, der har behov for at "komme på plads" og få et overblik, hvis forsyningerne skal leveres på bedst mulig vis.

Godt samarbejde med briter og polakker.

Generelt har vi haft et yderst positivt og givtigt samarbejde med både britiske og polske enheder. De fleste har en interesse i få tingene, herunder den logistiske tjeneste, til at fungere.

Udfordringen ligger i at finde ud af hvordan de andre nationer løser deres opgaver, og hvem man skal have fat i for at påvirke processen, således vi får de bedst mulige betingelser for at løse vores opgave.

Logistik i et multinationalt miljø og ukendt terræn.

Den bedste oplevelse har været at få lov til at levere logistik i et så stort setup, som Trident Juncture var. At få muligheden for at tilpasse vores logistiske doktrin således den passer ind i et multinationalt miljø, som samtidig forgår i et ukendt og udfordrende terræn.

Hvad har du lært?

Vi har fået gode erfaringer i forbindelse med deployeringen, og måden vi planlægger perioden mellem ankomst og øvelse.

For mit eget vedkommende har hele planlægningsprocessen op til øvelsen givet en masse læring, og noget som forhåbentligt kan bringes i spil en anden gang.

Foto: 1. Forsyningskompagni

Hvad har du fået ud af Trident Juncture?

Johnny, sektionsfører for depotet

For os var det en øvelse som alle andre, bare mere travl.

Ud over de sædvanlige opgaver kom der et par "hovsa'er" til. For eksempel skulle vi fragte alle madrasserne, der blev købt til øvelsen, med hjem.

Vi har været lidt underbemandede hele vejen igennem. Vi leverede alle forsyningerne, men måtte udskyde papirarbejdet. Så vi har 160.000 liter diesel, vi skal have tastet inden vi kan gå på juleferie.

Vi er omstillingsparate.

Vi har lært, at vores kommandovej er lettere end briternes. Vi løser opgaven hurtigere, og er mere omstillingsparate. Vi er gode til at være fleksible.

Vi kan tydeligt mærke effekten af at have reservedele og forbrugsstoffer som olie og lignende med til større reparationer.

Der kom andre nationer og lånte af os, så de kunne holde deres køretøjer i gang.

Hvad har du lært?

Jeg har nok en meget nordjysk mentalitet, og forsøger at spare, hvor jeg kan.

Den skulle jeg nok have gemt lidt væk.

Da vi skulle bestille flis som køreunderlag, bestilte jeg kun lige nok.

Og da sneen smeltede under os kunne vores Manitou næsten ikke køre i sjappet.

Foto: 1. Forsyningskompagni

Hvad har du fået ud af Trident Juncture?

Joakim, kører i sanitetsdelingen

På sådan en stor øvelse, skal vi ikke forvente, at få fem-seks indspil om dagen, som vi gør herhjemme.
Men jeg syntes, at øvelsen meget godt viste, hvordan virkeligheden kunne være.

Så vi havde mange småskader, men ikke så mange moment-indspil.

Snekæderne i brug - for alvor.

For første gang har vi brugt snekæder som standard. Vi har øvet os i at bruge dem før, men denne gang brugte vi dem rigtig meget for at kunne stå fast i sneen og isen. Ellers var vi strøget et par hundrede meter ned af en bjergside.

Foto: 1. Brigade

Hvad har du lært?

Jeg syntes virkelig, at jeg er blevet udfordret som kører.

Både af det anderledes terræn, og af den anderledes måde, vejene er bygget op på.

Jeg vidste for eksempel ikke, at jernbaneoverskæringerne i Norge altid blinker, og så skal man selv holde øje med om der kommer et tog.

Hvis man venter på, at lyset slukker som i Danmark, forsinker man hurtigt kolonnen.

Arkivfoto

Estland

Der er ikke nogen militær operation uden logistisk støtte. Derfor er soldater fra Trænregimentet udsendt i små bidrag til genopbygningen i Afghanistan og uddannelse i Irak.

I januar meldte der sig en ny type mission, hvor NATO viser, at alliancen står ved magt, også i Baltikum.

Danske soldater arbejder sammen med britiske og estiske soldater i Estland. Her træner de sammen og lærer af hinanden, men vigtigst er, at de viser overfor resten af Verden, at NATOs musketér-ed står ved magt.

Arkivfoto

og Irak

Begge udsendelser varer seks måneder.

Men hvad får man med hjem i bagagen som fører, efter at have været ude i et lille bidrag blandt andre nationer?

Oliver var udsendt som sanitetsbefalingsmand i Irak med det amerikanske felthospital.

Nikolaj var udsendt som ambulancegruppefører i Estland med en engelsk bataljon.

Vi har spurgt dem, hvad man lærer som befalingsmand af to forskellige missioner.

Oliver var udsendt i 2017 til Irak som leder af sanitetssektionen, der arbejdede sammen med det amerikanske felthospital.

Dansk kirurghold i Irak. Arkivfoto

I et lille team skal alle fungere

Vi var udsendt som et lille hold, der skulle støtte det amerikanske felthospital.

Fordi vi havde trænet præhospitalt og havde en ambulance, kunne vi hjælpe med at hente sårede ved indgangen til lejren, og behandle dem mens vi transporterede dem til hospitalet.

På den måde kunne vi gøre en forskel for amerikanerne.

Men det gjorde også, at vi fik mange hårdt sårede imellem hænderne, og derfor brugte jeg meget tid på at snakke med mine folk og lave defusing og debriefing.

Et andet mindset.

Selvom vi var underlagt den danske bataljon i Irak, så var vi ikke rigtig en del af dem.

De skulle uddanne irakiske soldater under rolige forhold, og når vi kom tilbage fra felthospitalet, var det svært at omstille sig fra en verden med mange voldsomt sårede til den rolige hverdag, de andre havde.

Vores mål og mindset var helt anderledes end de andre danske soldaters.

Alene i Irak.

Der var heller ikke andre at spørge, hvis jeg var i tvivl om noget fagligt.

Herhjemme kan man altid få et godt råd af en erfaren kollega, men dernede måtte jeg finde løsninger selv, eller kontakte FMI eller FSU.

Det gjorde, at jeg voksede med opgaven og nu har et bredere billede og en større indsigt i resten af Forsvaret.

Du kan ikke bare gå hjem og stresse af.

Når du er i Danmark har du fri 15.15, og kan gå hjem og stresse af. Det kan man ikke dernede.

Så meget af min tid som leder blev brugt på at snakke med mine folk. At være der, når der var hjemve eller problemer.

Det er nok det, jeg har lært mest af. Vigtigheden af at få alle til at fungere i et lille team.

Danske sanitetssoldater på øvelse i Estland. Arkivfoto

Hvis du kun er på beredskab, går du glip af den taktiske træning

Vores grundlæggende opgave var, at være på beredskab.

Så vi brugte meget tid på at holde udstyret ved lige og træne med esterne og briterne.

Det var interessant, fordi briterne har en anden måde at arbejde på, som de er meget styret af. Esterne var meget villige til at lære af os, for de er et ret nyt forsvar.

Det var et stort ansvar som sergent, at koordinere med briterne på øvelser. Vi var to sergenter, og vi var de højest rangerende sanitetsfolk i det danske bidrag.

Hvordan kan vi flette de danske og britiske standarder sammen?

Hvad må vi, og hvad må vi ikke i forhold til vores egne behandlerkompetencer?

Jeg var nødt til at være rigtig godt inde i vores egne standarder, så jeg kunne fortælle briterne, hvad vi kunne og ikke kunne.

Hvis du kun er på beredskab går du glip af taktisk træning.

Et af de områder, hvor vi kunne mærke en forskel var, at briterne ikke kan være på et reelt beredskab samtidig med, at de er øvelsestagere.

Vi er vant til at kunne løse skarpe opgaver på øvelser herhjemme. For hvis du kun er på beredskab, så går du glip af en masse taktisk træning.

En varm DURO i et koldt land.

Briterne fandt hurtigt ud af, at vi havde to varme DURO ambulancer at behandle i, så vi fik mange reelle opgaver.

Når mange mennesker er på øvelse samtidig kan det ikke undgås, at der sker uheld.

Vi så mange ledskader, hovedtraumer og forfrysninger. Samtidig støttede vi også på lejrens infirmeri.

Hverdagen skal give mening.

Den største udfordring for mig som leder var, nok, at få hverdagen til at give mening. Jeg brugte meget tid på at fortælle om det politiske billede, og hvorfor vi var dernede som en del af NATO.

Jeg har fået rutine i at planlægge og forudse opgaver. Vi var to gruppeførere, så vi var hele tiden på, for at få en hverdag til at fungere.

Nikolaj var udsendt som ambulancegruppefører i Estland på EFP hold 1. Sammen med gruppeføreren fra forbindepladsen var han ansvarlig for at koordinere samarbejdet med britiske og estiske styrker og uddanne de danske sanitetssoldater.

Fortsættes →

Historien om Korporal Bommerlund

Regimentets maskot
De meniges skræk
Og damernes ven...

Netop nu er "Bommerlunds Plads" blevet færdig ved bygning 19 på Hvorup Kaserne.
Pladsen skal fungere som uddannelses- og paradeplads, samtidig med at den fungerer som mindeplads.

Men hvem var Bommerlund?

Hvorfor er der en mindesten ved pladsen på Hvorup Kaserne?

Og hvorfor blev en korporal opkaldt efter en sønderjysk snaps med kommen?

Menig Bommerlund

Da Jyske Trænregiment i 1961 flyttede fra Padborg til Hvorup Kaserne ved Nørresundby, fulgte menig Bommerlund med.

Menig Bommerlund var en lille welsh-pony, af tvivlsom afstamning, som regimentet havde fået som maskot. Ponyen blev kaldt Bommerlund, efter snapsen fra Bommerlund Kro ved Gejlå nord for Padborg, og havde graden af menig.

Bommerlund fik sit eget kvarter hos en kaptajn, der havde en gård tæt ved Hvorup.

Menig Bommerlund gjorde tjeneste som officiel maskot ved parader

og højtideligheder ved Jyske Trænregiments Tambourkorps. Han havde et et dækken og trak en vogn, som kunne holde de to pauker. Selvfølgelig i en størrelse, der passede til en lille pony.

De meniges skræk

Når tambourkorpset spillede, stod Bommerlund trofast med paukerne og paukespilleren bagved.

Men kun så længe der stod to soldater og holdt menig Bommerlund i hovedtøjet. For Bommerlund havde, som så mange andre ponyer, sin helt egen vilje.

En enkelt befalingsmand mente, at han nok kunne sætte selv den mest stædige menige på plads. Inden en parade tog han godt fat i hovedtøjet, så menig Bommerlund kunne mærke, hvem der bestemte. Bommerlund fik drejet hovedet, bed i ærmet og trak ærmet af sergentens uniform.

En anden gang til en parade på plænen foran UMAK, stod han antrådt med paukevogn foran tilskuerrækkerne med officersfruer og andre gæster. Der blottede han sig som kun heste kan, samtidig med han smed med hovedet og vrinskede.

Der var ikke noget at sige til, at han både var elsket af tilskuere og frygtet af dem, der skulle håndtere ham.

Udnævnelsen til korporal

Det gik hverken værre eller bedre, end at menig Bommerlund til en parade udnyttede et svagt øjeblik hos de to soldater til at stikke af.

Bommerlund forlod i galop paraden med paukerne hoppende på vognen og soldaterne efter sig. Jagten gik fra paradepladsen, forbi indkvarteringsbygningerne indtil menig Bommerlund løb ind ad en åben dør til befalingsmandsmessen.

På det tidspunkt var regimentets messer skarpt opdelt imellem befalingsmænd, officerer og

1968.

Hold JAN

menige, og man kom ikke hos hinanden.

Derfor var bekymringen stor hos befalingsmændene ved Jyske Trænregiment. En menig havde dristet sig ind i messen.

Der var ingen anden udvej, end at udnævne menig Bommerlund til korporal med tilbagevirkende kraft, og han kunne derefter frit færdes i befalingsmandsmessen.

Pensionisten, der blev far

At være pensionist behøver ikke at være ensbetydende med, at man går i stå. Det har Bommerlund bevist. Hesten, som talrige nordjyder kende

Damernes ven, og en rigtig soldat

Sparekniven faldt hårdt over Trænregimentet i 1979 og Tambourkorpset blev nedlagt.

Det viste sig, at være svært at genplacere Bommerlund i en ny befalingsmandsstilling.

Han var kommet op i alderen, og som nogle ponyer - og nogle befalingsmænd, var han blevet gammel og gnaven.

Han bed og sparkede ofte, så det blev besluttet, at han skulle nyde sit otium på en bondegård.

Han flyttede derfor på landet til Saltum, hvor han boede hos en major fra regimentet.

Her fik han egen boks med navneskilt med gradstegn og plads til dekorationer - hans medalje for at have gennemført Lundby Marchen, vist nok på den korteste distance på 17 km.

Korporal Bommerlund trivedes på landet, men oftere og oftere klagede naboerne over, at en lille hvid pony lavede problemer i deres hestefolde, især når deres hopper var i brunst.

Majoren forklarede, at det ikke kunne være korporal Bommerlund, for han stod pænt i folden både morgen og aften. Men en dag holdt majoren fri, og så Bommerlund mave sig ud under stødhegnet, gå på damebesøg og derefter kravle tilbage til fodringstid.

Blandt regimentets soldater høstede korporal Bommerlund meget anerkendelse for sine evner til at bevæge sig som en rigtig

soldat. Sagen nåede også i dagpressen, der drog paralleller til kærlighedshistorien om Sixten Sparre og Elvira Madigan.

Der var også en generel accept af, at man sneg sig ud uden udgangspas, når der nu var en pige involveret. Enden på det blev dog, at personaleforeningen sponserede en ekstra tråd til majorens hegn, så naboerne ikke skulle generes af militært personel.

Korporalens sten

Efter en lang karriere i det danske Forsvar døde korporal Bommerlund i 1983.

Han blev begravet under græsplænen bag regimentsbygningen.

Senere blev det besluttet, at selvom korporal Bommerlund havde sine brister, havde han alligevel været soldat og kollega.

De fleste, der havde aftjent værnepligt ved Jyske Trænregiment kunne en historie eller to om ham, og soldaterforeningen besluttede, at købe en gravsten, så en tro soldat ikke skulle blive glemt.

Den 26. maj 1984 blev der afholdt jubilarstævne på Hvorup Kaserne, og som afslutning på paraden marcherede 300 mand og musikkorps til regimentets stabsbygning, hvor mindestenen over korporal Bommerlund blev afsløret.

Derfor hedder stenen ved bygning 19 på Hvorup Kaserne "Korporalens Sten", pladsen hedder Bommerlunds Plads, og derfor står der, i en glasmontre på Aalborg Garnisonsmusem en lille vogn med to små pauker.

Korporal Bommerlund havde sin faste plads som trommetrækker for tambourkorpset – når det ellers passede korporalen.

Kendt korporal har vrinsket for sidste gang

Korporal Bommerlund har gået sin sidste march

håndfast. Bommerlund bestemte nemlig helt og

Støtte i hele Verden

Overalt i Danmark og resten af Verden gør soldater fra Trænregimentet tjeneste. Vi har spurgt dem, hvad de laver, og hvordan deres tid ved Trænregimentet har været med til at ruste dem til opgaven.

Til Trænregimentet

Fra Allied Rapid Reaction Corps, England

Jeg arbejder primært som Assistant Chief of Staff i et britisk ledet multinationalt hovedkvarter.

Jeg bruger erfaringerne fra Trænregimentet til at yde service, at have en ydmyg og realistisk tilgang til tingene, og ved, at en opgave ikke kan løses isoleret, men må løses i sammenhæng med andre opgaver og med de ressourcer, der er til rådighed.

Jeg startede i Sjællandske Trænregiment for 30 år siden, og jeg savner en gang imellem hvor enkle tingene var under den kolde krig.

M.v.h.
Jakob

Til Trænregimentet

Fra Økonomiele-mentet ved Den Kongelige Livgarde

Jeg er Værnsfælles Forsvarskommandos økonomi sagsbehandler ved Den Kongelige Livgarde. Her har jeg været siden 2017, hvor jeg kom hjem efter 5 år i England.

En af de vigtigste ting, jeg har med mig fra min tid i Trænet, er den entusiasme og begejstring jeg har mødt fra stort set alt personel, der havde reservekontrakt med Den Internationale Brigade.

Det var en fantastisk tid, og jeg har senere mødt nogle af dem i tjenesten og INTOPS.

M.v.h.
Michael

Snoren klippes som startsignal på Trænmarchen med 1. Logistikbataljon

Trænregimentet
Gl. Høvej 34
9400 Nørresundby
www.forsvaret.dk/TRR

facebook.com/traenregiment
instagram.com/traenregiment

FORSVARET ***- Fordi noget er værd at kæmpe for***